köşe bucak DÜNYA

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr temmuz - ağustos 2020 - sayı: 50 fiyatı: 20 tl

ISSN 1309-7687

▸ Afganistan ▸ Uçansu Şelalesi ▸ Zamanın Getirdikleri ▸ Bir Gezginin Koleksiyonu ▸ Murmansk

Gizli Kahramanınız™

444 42 29 • KonyaEnerji.com.tr

Renklerin ve Doğanın Ahengi
Konya Tropikal
Kelebek Bahçesi'nde

Sizleri Bekliyor

Sizinle Güzel

KONYA TROPİKAL
KELEBEK BAHÇESİ

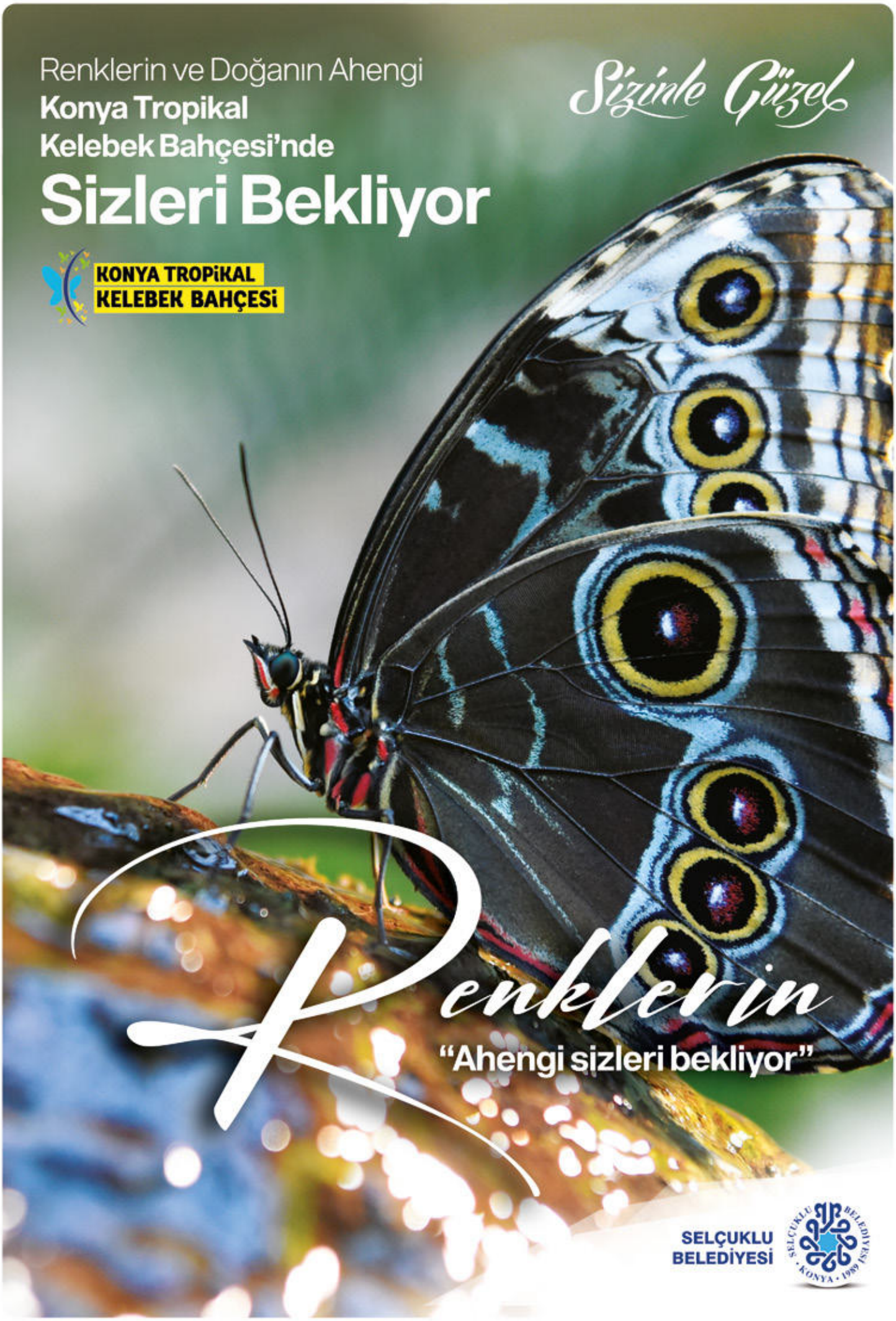

Renklerin

"Ahengi sizleri bekliyor"

SELÇUKLU
BELEDİYESİ

A STAR ALLIANCE MEMBER
KONYA
dünyanın en fazla ülkesine uçan
hava yoluyla keşfet
TURKISH AIRLINES

KONYA ENERJİ
ELEKTRİK MALZEMELERİ TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.

TARİHE YOLCULUK İÇİN

Panorama Konya Müzesi

13. yüzyıl Konyasını usta sanatçıların eserleriyle anlatan panoramik müze, Mevlevilik ile ilgili eserlerin olduğu sergi alanı, Türkiye'den ve dünyadan Mevlevihanelerin birebir maketlerinin yer aldığı iç avlusu ile sizleri bekliyor.

#BenimŞehrim

BENİM ŞEHRİM

KONYA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

köşe bucak Dünya

Sahibi ve Yazı İşleri Md.
Ali Sami Palaz

Genel Yayın Yönetmeni
Derya Uzun

Sanat Yönetmeni
Mehmet Ecirli - www.mecirli.com

Editörler
Benian Çulhaoğlu
Julide Yıldız
Zeynep Seçil Ünal

Fotoğraf Editörü
Mustafa Binol

Hukuk Danışmanı
Av. İsmail Berksoy

Yayın Danışmanı
Prof. Dr. Orhan Kural

Katkıda Bulunanlar
Sabri Can, Elmasnur Can, Tuğba Hilal Kabakçı, Süleyman Üzümcü, M. Günce Akkoyun, Hatice Tepe, M. Fatih Özsoy, Fahri Özparlak

Kapak Fotoğrafı
Süleyman Üzümcü

Sanat Danışmanı
Salih Doğan

İçerik Danışmanı
Dr. Yusuf Sülükçü

Yönetim Yeri
BUMERANG MEDYA
Esenler Mh. Eski sille Cd. No:116
Selçuklu - Konya

Baskı
Babil Basım
Litros Yolu 2. Matbacılar Sitesi
B Blok ZB22 Topkapı / İstanbul
T: +90 (212) 493 11 00

Osmanlı Dağıtım
Mustafa Demirtaş
0549 258 43 00

ABONELİK BEDELİ (6 SAYI)
120 TL (Kurumlar için 175 TL)

Köşe Bucak Dünya Dergisi T.C. yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Derginin isim ve yayın hakkı Ali Sami Palaz'a aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz, kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz. Yayınlanan ilanların sorumluluğu ilan verenlere aittir. Dergimizde yayınlanan makale ve yazılarda ki görüşler yazarına aittir. B.T Eylül 2020 İki Aylık Yayın

ALİ SAMİ PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

EDİTÖRDEN

EDİTÖRDEN

BÖYLE OLMAK ZORUNDA DEĞİLDİ

İç huzuru olmayan kişi, dünya'nın neresine giderse gitsin sıkılır. İç huzuru kazanmanın birçok yolu var. İbadet ve hayata bakış açınız, bunlardan önemli ikisi. İşte bu noktada seyahat etmek hayata bakış açınızı değiştirmek açısından önemli. Yani seyahat eder yeni yerler görür, yeni insanlar tanırsan hayata bakışın olumlu yönde gelişir ve iç huzuru yakalarsın. Böyle olunca da dışarıda olan hiçbir şey seni yıpratamaz ve üzemez. Ancak sen kendine izin verirsen, mutsuz olursun. Kolay değil ama mümkün. Zaten ermişlik de böyle bir şey değil mi!

İşte, bu noktada, anlatmak istediklerimi özetleyen şu tuz hikâyesini, şuracığa iliştireyim:

Hintli bir yaşlı usta, çırağının her şeyden sürekli şikâyet etmesinden bıkmıştı. Bir gün çırağını tuz almaya gönderdi. Hayatındaki her şeyden mutsuz olan çırak döndüğünde, yaşlı usta ona, bir avuç tuzu, bir bardak suya atıp içmesini söyledi. Çırak, yaşlı adamın söylediğini yaptı ama içer içmez ağzındakileri tükürmeye başladı.

"Tadı nasıl?" diye soran yaşlı adama öfkeyle:

"Çok tuzlu!" diye yanıt verdi.

Usta kıkırdayarak çırağını kolundan tuttu ve dışarı çıkardı. Sessizce az ilerideki gölün kıyısına götürdü ve çırağına bu kez de bir avuç tuzu göle atıp, gölden su içmesini söyledi. Söyleneni yapan çırak, ağzının kenarlarından akan suyu koluyla silerken aynı soruyu sordu:

"Tadı nasıl?"

"Ferahlatıcı." diye yanıt verdi genç çırak.

"Tuzun tadını aldın mı?" diye soran yaşlı adamı, "Hayır" diye yanıtladı çırağı.

Bunun üzerine yaşlı adam, suyun yanına diz çökmüş olan çırağının yanına oturdu ve şöyle dedi:

"Hayattaki acılar tuz gibidir, ne azdır ne de çok. Acının miktarı hep aynıdır. Ancak bu acının acılığı, neyin içine konulduğuna bağlıdır. Acın olduğunda yapman gereken tek şey, acı veren şeyle ilgili duygularını genişletmektir. Onun için sen de artık bardak olmayı bırak, göl olmaya çalış.

GÜLÜMSEYİŞLE…

İÇİNDEKİLER

12 AFGANİSTAN

22 UÇANSU ŞELALESİ

26 ZAMANIN GETİRDİKLERİ

34 BİR GEZGİNİN KOLEKSİYONU

40 MURMANSK

46 KİBRİT

54 CELİL BOĞAZI

60 ULUCANLAR CEZAEVİ MÜZESİ

70 PORTFOLYO

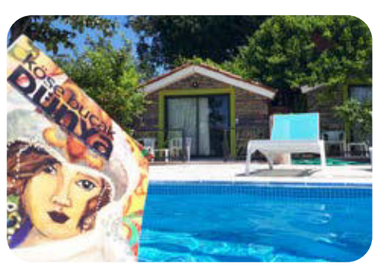

76 DÜNYA KAZAN BİZ KEPÇE

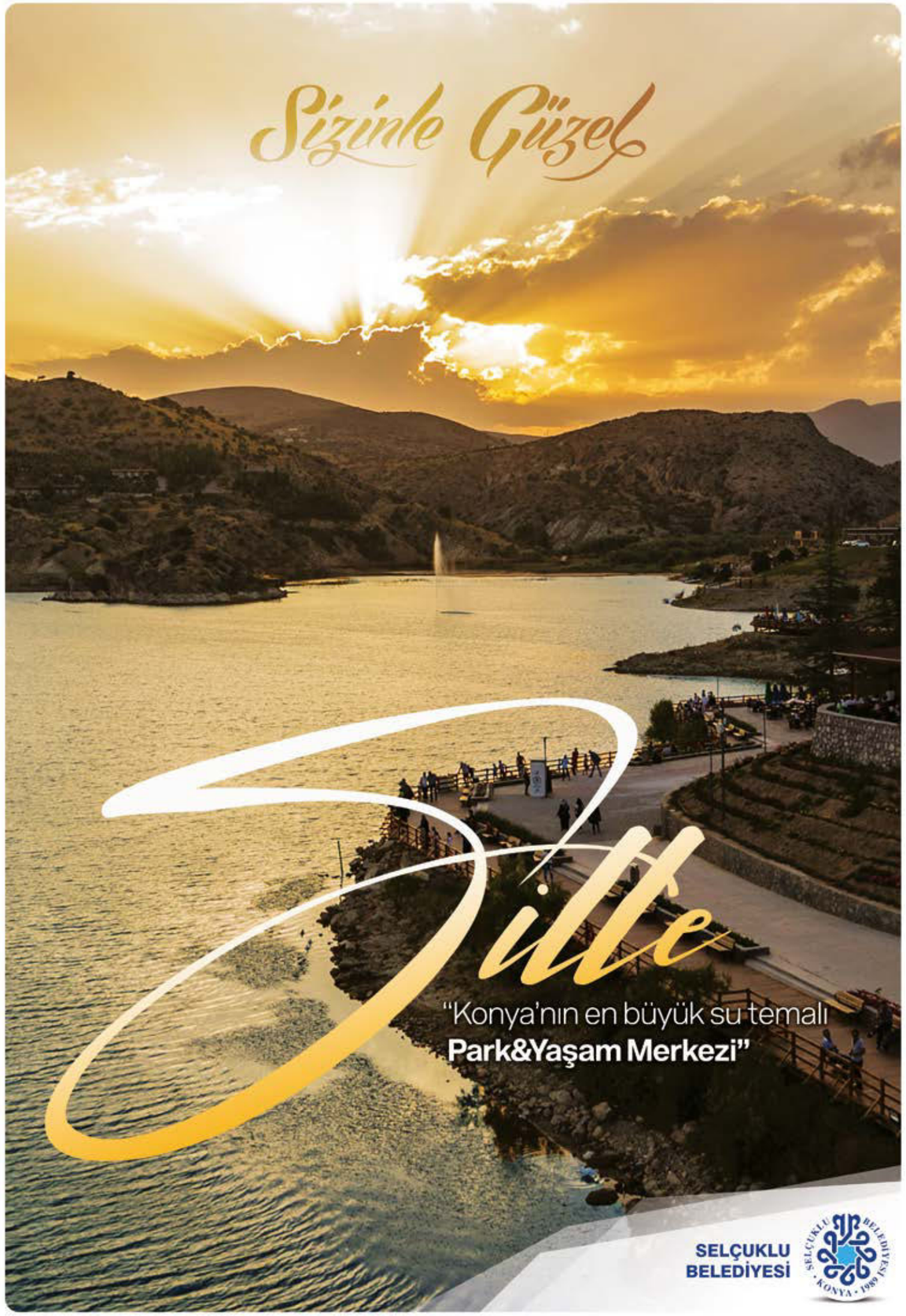

BİR KARE HAYAT

Fotoğraf: Ali Sami Palaz Yazı: Mustafa Binol

Tarihi yapılar içlerinde nasıl bir mutluluk ve heyecan tutuyorlar anlamadım. Ama yanından geçen her bir kişiye biraz veriyorlar sanki

MEDAŞ
her an
yanınızda

MEDAŞ
MERAM ELEKTRİK DAĞITIM A.Ş.
4448186 meramedas.com.tr meramedas meramedas meramedas

AŞKIM SEYAHAT

Benian Çulhaoğlu
Davranış Bilimleri Uzmanı

SEYAHAT KOLEKSİYONU YAPIN; BİR KEZ GİDİN, BİNLERCE KEZ YAŞAYIN!

Yaptığımız seyahatleri yıllar sonra hatırlamanın belki de en iyi yolu koleksiyon yapmaktır. Seyahat koleksiyoneri için ziyaret edilen her yeni ülke ya da şehir, koleksiyonuna yeni parçalar ekleyeceği anlamına gelir.

Bu tür alışveriş giyim ya da elektronik alışverişinden çok farklıdır. Sizi diğer insanlardan özel yapacak bir uğraş olduğu gibi yolculuklarınızı arkadaşlarınızla paylaşmanın en zevkli yollarından biridir.

Koleksiyon yaparken toplayıp, biriktirmek kadar korumak ve sergilemek de önemlidir. Bu ay seyahat koleksiyonu yapmak isteyenlere ışık tutacak önerilerim olacak. Bu keyifli uğraş sayesinde gezileriniz bambaşka bir boyut kazanacak.

Neler biriktirebiliriz bir bakalım:

1. Haritalar: Ziyaret ettiğiniz yerlerden çoğunlukla ücretsiz bulabilirsiniz. Fazla yer kaplamadığından getirmesi kolaydır. Evde de çok yer kaplamazlar. Dosya ya da kutularda saklayabilir, isterseniz duvarlarınızı süsleyebilirsiniz.

2. Kartpostallar: Eski ya da yeni kartpostal biriktirmek hem bilginizi artırır hem de tıpkı fotoğraflar gibi seyahat anılarınızı canlı tutar. Günümüzde fazla çeşit olmamakla birlikte turistik eşya satan yerlerden kolaylıkla bulabilirsiniz. Kimi zaman turist danışma bürolarından da ücretsiz alabilirsiniz. Eskilerine ulaşmak için en iyisi bitpazarlarına ya da sahaflara gitmektir.

3. Şapkalar: Üzerinde gittiğiniz yerin adı ya da simgesi olan şapkaları hem aksesuar olarak kullanabilir hem de evinizin bir duvarında sergileyebilirsiniz. Toplu halde durduklarında güzel bir görsellik yaratırlar.

4. Armalar: Gittiğiniz yeri hatırlatacak armalar satın alabilirsiniz. Eski kot ceketinizin üzerine dikip sergileyebileceğiniz gibi bir keçeye yapıştırıp çerçeveleyerek pano yapabilirsiniz.

5. Kibritler: Şimdilerde en zor bulunan şeyler arasına girdi. Gittiğiniz ülkelerde bakkal, market gibi yerlere uğrayın, az da olsa rastlamak mümkün. Özellikle otellerde, restoranlarda hala bulunabiliyor. Bunları bir cam kâse içinde sergileyebilirsiniz.

6. Kupa ya da shot bardağı biriktirebilirsiniz. Bulmanız oldukça kolaydır. Ancak taşırken kırılmaması için aldığınız yere iyi paket yaptırmanız gerekir. Valizde yer kaplaması ve ağırlık yapması dezavantajdır.

7. Sanat eserleri toplayabilirsiniz. Sokak ressamlarından makul fiyatlara alabileceğiniz tablolar evinizi güzelleştirecektir.

8. Deniz kabukları, taşlar: Topladığınız taşların üzerine nereden aldıysanız o yeri ve tarihi yazın. Sonra bir cam fanusa koyun. Deniz kabuklarını da bir rafın üzerinde sergileyebilirsiniz.

9. Anahtarlıklar: En kolay bulunan koleksiyon ürünlerinden biridir. Gittiğiniz ülkeleri yansıtan rengârenk anahtarlıkları bir mantar pano üzerinde sergileyebilirsiniz.

10. Magnetler: Bulması kolay ve ucuz olduğu kadar renk ve görüntüleriyle pek çok gezginin gönlünü çeler. Beyaz eşyalarınız ya da özel olarak mıknatıs tutan malzemeden yapılmış bir panoda sergileyebilirsiniz.

11. Dünya bebekleri: Farklı bir koleksiyonum olsun diyenlere tavsiye ederim. Ülkelerin geleneksel kıyafetleri içindeki bebekler vitrinlerinizin vazgeçilmezi olacaktır. Biraz pahalı olsalar da kolaylıkla bulabilirsiniz.

12. Biblolar: Gittiğiniz yeri simgeleyen anıtların, önemli binaların minik versiyonlarını toplayabilirsiniz. Yine dünyaca ünlü kişilerin heykelcikleri sergileyeceğiniz ışıklı bir vitrinde çok özel bir görünüme sahip olacaktır.

13. Pullar: Günümüzde pul biriktirmek revaçta olmasa da seyahat koleksiyonlarında özel bir yeri olduğu tartışılmaz. Fazla yer tutmaması avantajdır.

14. Paralar: Gittiğiniz ülkelerin paralarını toplayabilirsiniz. Bir kutuda ya da özel klasörlerde muhafaza edebilirsiniz.

Bunların dışında: Günlükleriniz, restoran menüleri, şişe kapakları, yiyecek

etiketleri, bardak altlıkları, duvar tabakları, tepsiler, maskeler, havlular, kurulama bezleri, posterler, yemek kitapları, biletler, makbuzlar, otellere ait kalemler, şampuan şişeleri, dikiş setleri, peçeteler, formalar, kaşkollar toplayabilirsiniz. Çok para harcamanıza gerek yok. Unutmayın: Önemli olan gittiğiniz yeri hatırlatmasıdır.

Koleksiyon yapmak dünyaya farklı bakmanızı sağlar. Yeni şeyler keşfetmeye başlarsınız. Diğer koleksiyonerlerle tanışma fırsatı yaratır. Sahip olduğunuz şeyleri korumanız gerektiğini anlarsınız. Düzen ve disiplinli olursunuz.

En önemlisi seyahatleriniz yeni bir anlam kazanır. Bir süre sonra yollar değil koleksiyonunuzda yer almak için sabırsızlanan objeler, bebekler, efemeralar çağırır sizi. Bu kez de onlar için yollara düşersiniz.

AFGANİSTAN

Yazı ve Fotoğraflar: **Ali Sami Palaz**

Afganistan deyince aklımıza maalesef iyi şeyler gelmiyor, gelemiyor. Afganistan'ın iyi ve görkemli olduğu dönemler çok geçmişte kalmış. Bugün bu topraklar, maddi manevi, kısacası her yönden sorunlar yumağı içerisinde kıvranıyor. Ben istemez miyim, yazımda Afganistan'ı size bir Kanada, bir İsviçre ya da bir Yeni Zelanda'yı anlatır gibi anlatmak ama olmuyor işte burası öyle bir yer değil!

Fikir sahibi olmanız açısından Afganistan ile ilgili genel bilgileri vereyim. Sonrasında yeri geldikçe, birçok konuya değinip sizlerle paylaşacağım.

Afganistan, Afgan toprakları manasına geliyor. Resmi adıyla, Afganistan İslam Cumhuriyeti, Orta Asya'da yer alan, denize sınırı olmayan bir ülke. Doğu ve güneyde Pakistan, batıda İran, kuzeyde Türkmenistan, Özbekistan ve Tacikistan, doğuda da ufak bir sınırla Çin ile çevrili. Başkenti Kâbil olan ülkenin nüfusu yaklaşık 40 milyon. Nüfusu, Peştun, Tacik, Hazara, Aymak, Beluci ve Afganlı Türkler denilen, Özbek Türkmen ve Kırgız gibi etnik gruplar oluşturuyor. Yüz ölçümü 652 kilometre kare olan Afganistan'ın 34 vilayeti var. 1919'dan beri bağımsız olan ülke, gerçekten bağımsız mı diye sormaktan kendimi alamıyorum.

KÂBİL

Afganistan'ın Başkent Kâbil, ülkenin doğusunda yer alır. Ülkenin ticari ve kültürel merkezi olan kent Hindukuş Dağları içinde Kâbil Nehri boyunca ilerleyen dar bir vadide, deniz seviyesinden 1800 metre yükseklikte kurulmuş Kâbil'in nüfusu 4 milyon.

Kâbil, 3.500 yıllık tarihiyle, Güney ve Orta Asya ticaret yolları üzerindeki stratejik konumu için pek çok devletin savaş alanı olmuş ve sürekli el değiştiren gözde bir şehir olmuş. 1978 yılındaki Sovyet müdahalesi ve 2001 yılındaki ABD işgali ve günümüzde ki kargaşanın sebebi, Kâbil şehrinin stratejik konumu… Gelelim benim Kâbil izlenimlerime. Bana göre Kâbil, şehirden çok büyük bir köy. Güvenliğin olmadığı, yaşamın ve yaşamanın zor olduğu bir köy…

MEZAR-I ŞERİF

Afganistan'ın 4. büyük şehri olan Mezar-ı Şerif aynı zamanda Belh ilinin yönetim merkezi. Özbekistan sınırının 56 km güneyinde, deniz seviyesinden 380 m yüksekte yer alır. Adı, Hz. Ali'nin mezarının burada bulunduğu inancından ötürü Mezar-ı Şerif olmuş. Nüfusu 300 bindir.

Mezar-ı Şerifi gezmeye şehre ismini veren Ravza'dan başlıyoruz. Hz. Ali'nin mezarının bulunduğu söylenen görkemli türbe her daim ziyaretçilerle dolup taşıyor.

Türbe geniş bir alana kurulmuş. Alanın bir köşesindeki beyaz güvercinler dikkatimi çekiyor ve o tarafa yöneliyorum. İşte size güvercinlerin ve mezarın ilginç hikâyesi.

Görülen bir rüya üzerine, çalınmasından endişe edilen Hz. Ali'nin na'şı beyaz bir devenin sırtına konuyor ve deve salınıveriyor. Deve nerede dururwhile kabir oraya yapılacaktır. Deve burada duruyor. Hz. Ali'nin na'şı yaklaşık 4 bin km kadar taşınıp buraya defnediliyor. İkinci bir rivayete göre de Hz. Ali'nin kabri Irak'ın Necef şehrindedir. Doğrusunu Allah (cc) bilir.

Güvercinlerin hikâyesi de ilginç. Türbeyi gezdiğimiz süre içinde beyaz renkli güvercinlerden başka renkte güvercin görmedim. Hatta söylenene göre başka renk güvercin buraya geldikten bir müddet sonra renk değiştirip beyaz oluyormuş.

Hanımlar ve erkekler türbenin ayrı ayrı yerlerinde huşu içerisinde dua ve ibadet ediyorlar. Türbenin diğer bir köşesinde hocalar gelenleri okuyor. Görkemli kubbe altındaki kabir her daim ziyaretçiler ile dolup taşıyor. Kimi kabrin duvarlarını öpüyor, kimi namaz kılıyor.

Bir köşede bulunan dev kazan, özellikle kadın ziyaretçiler tarafından kuşatılmış. Duamızı edip, Türbeden ayrılıyoruz.

KISA KISA AFGANİSTAN

Afganistan'ı bir yazıda anlatmak imkânsız, ancak Afganistan deyince değinmeden geçemeyeceğimiz bazı konular ve şehirler var. Mümkün olanları yazıya dökeceğim.

Himalaya Sıra Dağları'nın uzantısı olan Pamir Dağları ve Hindikuş Dağları bu topraklarda. Bu yüzden Afganistan'ın büyük bir kısmında aşılması zor, zirvelerinde yaz kış karın olduğu dağlar var. Böyle olunca da bu bölgelerdeki şehirlere ulaşım bir hayli zor.

Burada yaptığım yolculukta gözlemlediğim, yollar dev çukurlarla dolu olsa da araçları dökülüyor olsa da, Afgan şoförler sanki bir Avrupa ülkesinde otobanda lüks bir araç sürüyormuşçasına hız yapıyorlar. O hızla ilerlerken aracın altına çarpan taşları, ayağımın altında his

sedebiliyorum. Çoğunluğu eski model Japon otomobilleri, kiminin direksiyonu sağda kimininki de solda. Sık sık heyelan yaşanan yollar kapanıyor. Civar köylüler hemen işe koyulup yolu açıp sürücülerden bahşiş bekliyorlar.

Yol kenarlarında Afgan-Sovyet savaşından kalma tank enkazlarını görüyoruz. Binlercesi toplanıp hurdaya satılmış olsa da halen çok fazla tank enkazı var etrafta. Tank enkazı kadar sık gördüğüm bir başka şey ise uzun uzun demir veya değneklere asılmış renkli bezler. Bunlar savaşta şehit olanların kabriymiş. Vefat ettikleri yere defnediliyor ve bu şekilde yerleri belli ediliyormuş.

Son olarak burada şehir giriş ve çıkışlarında kontrol noktaları var, güvenlik açısından hava kararmadan gideceğiniz yere ulaşmalısınız.

HAŞHAŞ

Afganistan uyuşturucunun ana üreticisi durumunda. Bu konuyu uzun uzun anlatacak değilim ama şunu da söylemeden geçemeyeceğim. Burada herkes yasal ya da değil uyuşturucunun bir parçası. Kimisi üretiyor, kimisi satıyor, kimisi kullanıyor.

BURADA ÇOCUK ÇOK, ÇOCUKLUK HİÇ YOK

Aracımızla Akmescit isimli Afgan Köyü'ne Horasan balçığından yapılmış ev duvarları ve çamurlu yolları arasından giriyoruz. Bana ilk bakışta bilindik sıradan bir köymüş gibi gelse de, öyle olmadığını biliyor ve görüyorum. Bu köyde yaşayanların neredeyse hiç biri savaşsız hayat nedir bilmiyor. İhtiyaçları olan her şeyi çok zor şartlar altında elde ediyorlar. Bizim ülkemizde köyde yaşayan birinin ihtiyaç gördüğü bir şey buradakilerin ancak hayal edebildiği bir şey.

Köşe başlarında öbek öbek çocuklar görüyorum. Acının çabucak büyüttüğü çocuklar. Sekiz on yaşındaki çocukların sırtlarında, iki, üç yaşında çocuklar var. Etraflarında diğer kardeşleri. Büyük olan şimdiden onlara annelik yapıyor. Burada çocuk çok ama çocukluk hiç yok.

Etraflarında keçiler, eşekler otlanıyor.

Size insanın en saf halini göstereyim mi? İşte şu gelen eşeğin üstünde. Acının erken büyüttüğü çocuklardan biri daha. Yaşı olsa olsa 8 kucağındaki çocuk kardeşi olsa gerek belki üç yaşında. Fotoğrafını çekmek için davrandığımda ürken, hıçkıran, donup kalan bir çocuk…

Duvara yaslanmış meraklı gözlerle bizi izleyen çocukların önlerinden geçiyo

rum. Çoğu sırtlarında, hayatın yükünün yanı sıra kardeşini de taşıyor. Her şeye rağmen utangaç bir gülücük beliriyor yüzlerinde.

AFGANİSTAN'DA EĞİTİM

Uzun yıllar süren savaşlar burada ne eğitim bırakmış, ne insanca bir yaşam. Zaten Afganistan'ın başına ne geldiyse de eğitimsizlikten gelmiş. Yani kısır bir döngü içinde Afganistan. Eğitim olmadığı için, iç savaştan, kargaşadan kurtulamıyor, savaş var, eğitim yok.

Bir köy okuluna giriyorum, gözlerime inanamıyorum. Ne duvar var ne çatı. Dağ yamacında düzeltilmiş alana kurulmuş sınıflar, civar köylerden saatlerce yürüyerek gelmiş çocuklar ve devletin atadığı öğretmenler. Sıcak, yağmur, kar demeden burada eğitim görüyorlar.

Başta da belirttiğim gibi, Afganistan öyle kolayca yazılıp anlatılacak bir yer değil. Yıllardır süren savaş ortamı tüm hayatı derinden etkiliyor. Ekonomi, eğitim bu nedenle hep geri kalmış. Hatta kişisel olarak bile kimin ne zaman doğduğu belli değil, doğum belgesi, daha doğrusu nüfus cüzdanı bile yok. Her yerde olduğu gibi burada da en büyük zorluğu çocuklar çekiyor.

Çok sayıda yetim çocuk var ki bunların durumu daha da zor. Burada RİDA Derneği yetimlere sahip çıkmış ve onlar için daimi faaliyet içerisinde. Bu konuda kendilerine teşekkür ediyor ve desteklemenizi öneriyorum.

Afganistan'ın içinde bulunduğu bu durumdan kısa sürede kurtulması, zor görülüyor. Savaş bugün bitse bile yaraların sarılması uzun sürer. Ancak biz gene de Afganistan'ın en kısa zamanda huzura kavuşması için dua edelim.

HESNA®

HER MEVSİM **ŞIKLIK**

TOPTAN BAYAN GİYİM

www.hesna.com.tr

UÇANSU (ÇENDÜRE) ŞELALESİ

Yazı: **Elmasnur Can** Fotoğraflar: **Sabri Can**

Her yıl binlerce turist Alara Çayı'na rafting yapmak için gelir. Ancak kaynağı olan Uçansu Şelalesi Alara Çayı kadar popüler değildir. Hatta çok az kişinin keşfedebildiği bu doğa harikası sakinliği ve bakirliği ile bizi büyülemişti.

50 metre yükseklikten akan su adeta uçarcasına iner ve sis olup yüzünüze dokunur. Birkaç koldan yere inen su aktığı yerde doğal bir havuz oluşturuyor. Suyu her mevsim aynı sıcaklıkta, yani buz gibi… Suyun kaynağında da bir doğal havuz oluşumu mevcut ancak tecrübeli tırmanıcılar oranın keyfini sürebiliyor. Yukarıdaki havuz oluşumunun 8 metre derinliğinde olduğu biliniyor.

Uçansu Şelalesi 1992 yılında 1. derece doğal sit alanı ilan edilmiş. Bünyesinde kırmızı benekli alabalık ve birçok canlı barındıran akarsuyu, Akdağ ve Geyik Dağları'ndaki karların erimesi ile mart, haziran aylarında en görkemli görüntüsüne ulaşıyor. Yaklaşık 100 km'lik bir yol kat ettikten sonra Antalya'nın Manavgat ilçesinden Akdeniz'in tuzlu sularına karışıyor.

Şelalenin çevresinde herhangi bir işletme, restoran vb. yok. Bu durum birçok gezgin için olumsuz olarak değerlendirilse de bizim gibi doğada yalnızlığı sevenler için en idealidir. Yalnızca doğa ve siz…

Yaz aylarında dahi bölgenin sıcaklığı 15 dereceyi geçmezmiş. Bu bakımdan kamp yapmayı düşünenler üşümemek için hazırlıklı gitmeli.

Gelelim bu güzelliğe ulaşmak için kat ettiğimiz çetin yola; Antalya merkeze yaklaşık 180 km olan şelaleye ulaşmak için önce Antalya Konya yolu üzerindeki Gündoğmuş ilçesine varıyoruz. İlçede alışveriş için market mevcut. Pazartesi günleri halk pazarı kuruluyor, denk gelirseniz oraya da mutlaka uğramanız tavsiyemizdir. En taze ve kaliteli ürünleri uygun fiyatlara satın almak bizi bayağı mutlu etti. Alışverişi bitirince Gündoğmuş merkezinden sonra tabelaları takip ettik. Tabelada şelale 25 km yazıyor ancak tabelaların yanlış olduğunu daha önce gidenlerinde tecrübe ettiği gibi bizde gördük ki aslında mesafe 40 km. Yolu virajlı, yer yer asfalt bile yok, toprak

yol bazen tek şeritte düşebiliyor. Ancak yol taşlı değil. Virajlı ve yokuşlu yollarda 40 km'nin 1 saat süreceğini şimdiden hatırlatalım. Yol boyunca manzaralar müthiş, hiç sıkılmadan heyecan dorukta yol alıyorsunuz. Selçuklu Sultanı Alâeddin Keykubat'ın Alanya'ya giderken kullandığı Alaiye Bozkır kervan yolunun bir kısmını oluşturan kemer köprülerden geçiyoruz ve suyun dibine kadar aracımızı yaklaştırabiliyoruz. Geldiğimiz çetin ve zorlu yolu hemen unutup büyüleyici manzarayı seyre dalıyoruz.

Mutlaka gidin, görün. Gittiğinizde de geriye sadece ayak izleriniz kalsın. Sevgiyle kalın.

Ahşabın hikayesi burada başlar

HASAN KULU

ORMAN ÜRÜNLERİ

Laminat Parke , Isıl İşlem Ahşap Palet ve Sandık, Kamelyalık Kereste,
F. Joint Lamine Profil ve Panel, İnşaatlık ve Doğramalık Kereste, Fırınlı Masif Çam ve Kayın Parke,
Fırınlı Taban Lambri, Döşeme Tahtası, İthal OSB ve PLYWOOD

0332 444 5856
www.hasankulu.com
info@hasankulu.com
Ağaç İşleri Sanayi Kırımlı Sk.
No:35 PK 42300 Selçuklu/KONYA
Faks: 0332 2493176
HASAN KULU Orman Ürünleri A.Ş

Zamanın Getirdikleri

Yazı ve Fotoğraflar: **Mustafa Binol**

Artık bir maskenin ardından nefes almaya çalışan günümüz insanı, kendisini gözünü kırpmadan öldüren bir sevgiliye sahip. Tüm hastalıklardan bir umutla kurtulacağını düşünen ve yaşayan bizler sanki bu hastalığa karşı elleri bağlı savaşıyoruz. İnançsızlık, umutsuzluk, bezginlik, yılgınlık kesinlikle bu pandeminin istediği ortamı sağlıyor.

9Bu yılın ilk başlarında, karantina döneminde sıkıntılı bir süreçten bu zamana kadar Konya'nın tüm ilçelerine gitme fırsatım oldu. Tarım faaliyetlerini fotoğraflamak, ürünler ve hasat dönemi hakkında görsel bir arşiv oluşturmak ve şehrimizin tarım kültürünü belgelemek adına. Şu pandeminin yaptığına bir bakın; zamanında şehre kaçmak için köyünü, tarlasını bırakanlar şimdi köylerine geri dönmüşler. Zira köyle hiç alakası olmayanlar bile köylerden toprak satın alıp kendine, şehirde çekemediği çitini çekmeye gelmiş. Nihayetinde köy ve kırsal hayat, bir öze dönüş bir sadelik arayışı, mesafenin önemi, sosyal yaşama alışmış beyin ve vücutların kısıtlamalarda yaşadığı buhrana tek çözüm gibi görünüyor. Şehir dışına çıktığınızda hemen butik arsalar, hobi bahçelerinin reklam afişlerini fark etmemeniz mümkün değil. Toprak özlemi çekenlere de bulun

maz bir fırsat doğarken aynı zamanda bize sabrı öğretip keyfi sosyal harcamalarımıza da kısıtlama getirdi. Bu kısıtlama ihtiyaç dışı harcamaların birçoğunu daha verimli yatırımlara dönüştürdü. Bu kısıtlama aynı zamanda farkında olamadığımız ya da daha dikkatli olmamız gerekirken hassasiyet gösteremediğimiz noktalarda da bizlere uyarıcı bir süreç yaşattı, yaşatmaya da devam ediyor. Acaba bu işten karlı çıkar mıyız? İnsanoğlu daha evvel yaşadıklarından ders alırsa, bu dersleri gelecek nesillere sağlıklı aktarabilirse ancak o noktada başarılı olur ki o zaman bu durum memnuniyet verici olabilir. Aksi halde edinilmiş tecrübelerin aktarılamaması her şeyin yeniden başlamasına neden olur.

Pandemi tüm dünyayı ilgilendiren bir durum ancak şu süreçte bizi, kendimiz daha çok ilgilendiriyor. Bu yıl daha dikkatli izleyince; tarım arazilerinin verimliliği, ürün çeşitliliği ve kalitesinin artışına şahitlik ettim. Akşehir'den, Ereğli'ye, Kulu'dan Seydişehir'e kadar çabaların, emeklerin zayi edilmemesi adına gerçek özverinin izlerini çiftçilerde gördüm. Birkaç gün önce NASA'nın yayınladığı görüntülere ait haberde, Toros Dağları'nın etrafındaki tarım arazilerinin fotoğrafı da yer alıyordu. Bu haberde ülkemizin dünya tarımına katkıda bulunan yedinci ülke olduğu yazılıydı. Böyle bir dönemde tarımın kırsalda daha bilinçli yapılması, seraların çoğalması, ürün yelpazesinin genişlemesi, kaliteli tohum, kaliteli ürün niteliğinin artması, kıraç arazilerin yapısına göre değerlendirilmesi, tıbbi hoş kokulu bitkilerin ekim alanlarının artması ülkemiz ve şehrimiz adına muazzam bir gelişme. Şuandaki çalışmaların, emeklerin sonucunu birkaç yıl sonra daha iyi göreceğiz inşaAllah. Bu yıl buğday, arpa, mercimek, karpuz, lavanta, anason, nohut, çilek ve benzeri birçok hasada katılıp çekim yapma imkânı buldum.

Çiftçilerimizin mutluluklarına şahit oldum. Yaşadığımız bu zor günler aslında daha verimli olmamıza büyük olanak sağlıyor. Bu yüzden tüm bu olumsuzlukları değerlendirip yaşama katkı sağlayacak ve zorlukların getirdiği farklılıkları faydaya çevirecek işler yapmak bizim elimizde. Haydi, şimdi şehirlerde yaşayamadığımız tüm lezzetleri yaşayan, yaşatan, onları bize ulaştıran, saf ve samimiyetle yetiştiren insanların hallerine bürünüp yaşamın her anında ihtiyaç duyulan bir kırıntı dahi olsa katkı sağlayalım. Toprağın bereketine ve cömertliğine en çok ihtiyaç duyduğumuz anda onunla hemhal olmak bu pandeminin bize sağladığı en güzel fayda olsa gerek.

Savaş ve yokluğun eseri KIRKYAMA

Haber: **M.Fatih Özsoy** Bilgi: **Fahri Özparlak**

Tasarruf amacı ile artan kumaş parçaları geometrik şekillerde kesilerek Türk kültüründeki ifade ile "kırkyama, kırkpare, yamalı bohça" haline gelmiş. Bu gelenek batı kültüründe de yer alarak "patchwork" adını almış. Anadolu'da savaş ve yokluk zamanlarının getirdiği bir psikoloji ve etkileşim ile şekillenen bu çalışmalar, diğer ülkelerde de farklı etkileşimlerle oluşmuştur. Artık Kırkyama modern halini almış günümüzde hiç kullanılmayan kumaşlardan yapılmakta.

Hindistan'dan Bosna'ya "Kırkyama"

Kırkyama'nın tarihi Anadolu kültüründeki temeli Selçuklulara dayanmakta. Selçuklularda geçme işi olarak adlandırılan bu ev ihtiyacı, daha sonra o dönemin Osmanlı toprakları içerisinde yer alan Bosna bölgesinde gelişim göstermiş. Bosna'nın başşehri Banyaluka'da icra edilen bu sanat, uzun yıllar o bölgenin adıyla anılmıştır.

Patchwork'ün Avrupa'da ilk örnekleri yatak örtüsü olarak ortaya çıkmıştır. Bugünkü şekliyle Avrupa'daki Patchwork, 1600 yıllarında Hindistan'dan Avrupa'ya değerli kumaşların getirilmesiyle doğmuştur. Elbise, mobilya döşemesi ve örtü yapılan bu kumaşlar çok değerli olduklarından parçalar bile değerlendirilmiştir.

Okullara ders konusu "Kırkyama"

Günümüzde kırkyama, çeşitli örtüler, yastıklar, minderler, çantalar vs. gibi günlük yaşamdaki ihtiyaçları karşılayan birçok eşya yapılabilmektedir. Kırkyama, elde ve makinede olmak üzere iki biçimde yapılmaktadır. Geometrik şekillerde kesilen farklı parçaların birleşiminden elde edilmektedir. Bu kültür öğemizi yeni nesillere tanıtmak ve devamını sağlamak için kırkyama bazı eğitim kurumlarında ders olarak okutulmaktadır. Günümüzde Kırkyama gençlerin kültürü devam ettirmesi ve zamanlarını değerlendirmeleri açısından okullarda ders olarak okutulmaktadır.

BİR GEZGİNİN KOLEKSİYONU

Yazı ve Fotoğraflar: **Benian Çulhaoğlu**

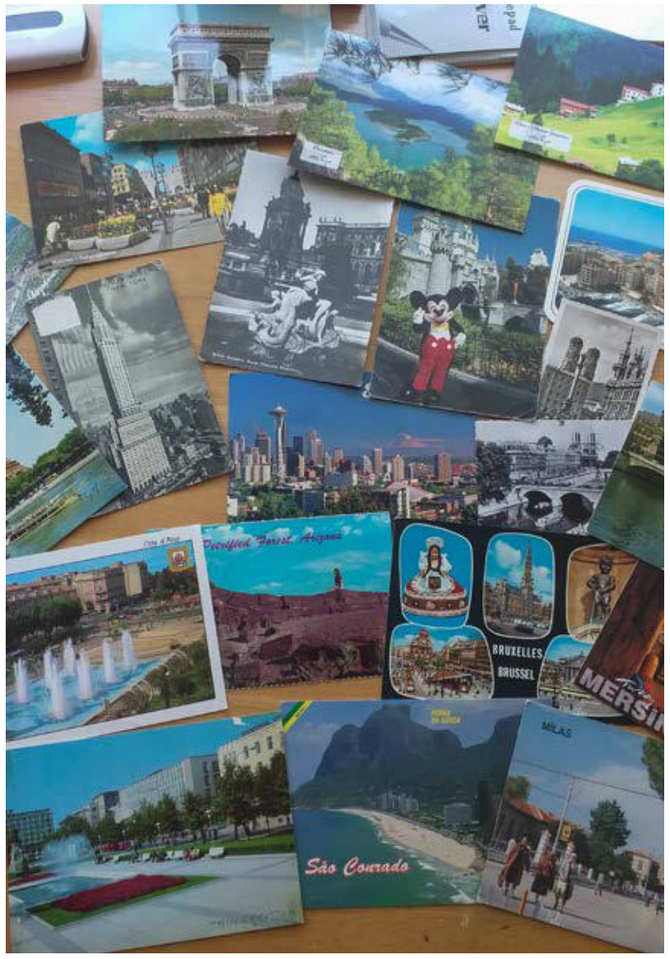

Bir gezgin için seyahate çıkamamak korkunç bir şeydir. Ancak bazen şartlar uygun olmayabilir. Tıpkı şimdi olduğu gibi. Korona virüs salgınının devam ettiği bu günlerde bir nebze de olsa içimdeki gezme arzusunu yatıştırabildim. Seyahat koleksiyonum sayesinde yolculuğum devam ediyor, diyebilirim.

26 yılı aşkın bir süredir tek başına dünyayı geziyorum. Bugüne kadar 65 ülke 300 civarında şehir, kasaba gördüm. Keşfetmek arzusu ile çıktığım yollar dünyanın içinde bambaşka dünyalar olduğunu gösterdi bana.

Sadece gezmekle, güzel anılar biriktirmekle kalmadım, fotoğraf çektim, resim yaptım, yazılar, kitaplar yazdım. Evim yıllar içinde bana büyük mutluluk veren, dünyanın her köşesindeki serüvenlerimi hatırlatan nesnelerle doldu.

Herkes kişisel koleksiyonunu oluşturabilir. Anlamlı anılarımızı bir araya getirmenin, kaybolmasını önlemenin en iyi yoludur koleksiyon yapmak. Seyahat koleksiyonunun ise farklı bir özelliği vardır: Bir kez gittiğiniz yerleri binlerce kez yaşamanızı sağlar.

Gezginliğe ilk adımı attığım Londra'da hastabakıcılık yaparken kazandığım parayla aldığım İngiliz porseleni tabağımı hala saklarım. Ona baktığımda yabancı bir ülkede ailemden uzak geçirdiğim zor ancak bir o kadar hoş anılarla dolu günlerim aklıma gelir.

Gittiğim şehirlerde hediyelik eşya satan dükkânlar her gezgin gibi benim de mutlaka uğradığım yerlerdendir. Ancak kimi zaman almak istediğiniz şeyler pahalı olabiliyor. Böyle zamanlarda bitpazarlarını tercih ederim. Mezatlardan da aldığım oluyor.

Eşyaların kendilerine göre ruhlarının olduğunu düşünürüm. Onlara zarar verirsek canları acırmış gibi gelir. Bu yüzden olsa gerek eski eşyalar toplarken ayrı bir heyecan duyarım. Elime aldığım oyuncak, obje ya da her neyse "Kim bilir kimindi?" "Nasıl bir evdeydi?" diye düşünürüm. Kimi zaman eşyalar arkamdan sesleniyormuş gibi gelir: "Kurtar beni!" der. O zaman dayanamaz alırım. Böylece benimle yeni bir hayata başlarlar.

Koleksiyonumu seyahat ettiğim yerleri simgeleyen objeler ve efemeralar oluşturuyor; duvar tabakları, anahtarlıklar, magnetler, pinler, pullar, kartpostallar, broşürler, kibritler… En çok sevdiğim ise dünya bebekleri koleksiyonum. 200'ü aşkın bebeğim var.

Gezilerimden aldığım objeler evimi dekore etmenin yanı sıra, seyahatlerimdeki anılarımı kurtarmama yardımcı oluyor. Koleksiyon yapmak için her zaman para harcamanız gerekmiyor. Yollardan, parklardan topladığım şişe kapakları da koleksiyonumda yer alıyor.

Koleksiyon yapmaya küçük yaşta başlamışım farkında olmadan. Oyuncaklarıma değer verir, onlara çok iyi bakardım. Birçoğunu hala saklarım. Anılarının yanı sıra artık üretilmiyor olması onları daha da özel kılıyor.

Yıllar içinde oyuncaklarımın sayısı arttı. Eski eşya satan yerlerden hoşuma giden, bütçeme uygun bir şey bulunca alıyorum. Her biri zamanda yolculuk yapma imkânı sunuyor. Çocukluk kitaplarım ise olduğu gibi duruyorlar.

Resim yapmayı seviyorum. Yıllar içinde dünyanın önemli simgeleri başta olmak üzere gittiğim yerleri tuvale aktararak kendi resim koleksiyonumu oluşturdum. Eserlerim 2017 yılında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Basın Müzesi'nde açtığım sergide sanat ve seyahat severlerle buluştu.

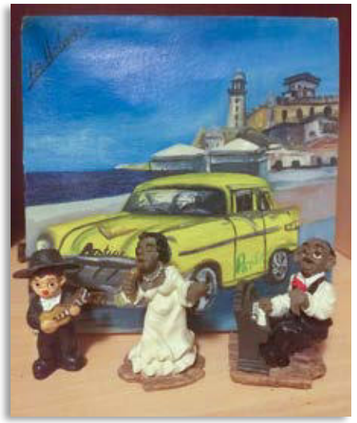

Seyahatte çektiğim fotoğraflar arşivimin en değerli parçaları arasındadır. 2019 yılında Bakırköylü Sanatçılar Derneği, BASAD'da Kore seyahatimin fotoğraflarını seyahat severlerle buluşturmuştum.

Seyahat günlüklerim de önemli hatıra eşyalar arasında yer alıyor. Gittiğim yerlerde bir parkta, kafede, trende nerede fırsat bulursam yazıyorum. Gazetelere, dergilere yazdığım yazılar ve kitaplarla okurlarla paylaşıyorum.

Kartpostallarımın bendeki yeri ayrıdır. Eskiden insanlar birbirlerine kartpostal gönderirdi. Evin çocukları da biriktirirdi. Benim de merakım böyle başladı. Arkası yazılı olanlar o dönemi yansıttığı için daha çok hoşuna gidiyor. Çok duygusal kartlar var içlerinde. İnsanlar iki-üç satırda, üzüntülerini ya da mutluluklarını anlatmışlar.

Bunların dışında zengin bir gezi kitaplığım olduğunu söyleyebilirim. Bütün bu biriktirdiklerimin ortak özelliği gittiğim yerleri temsil etmesi. Sevdiğim yönü de bu zaten. Ülkenin kökenini, arka planını, ruhunu yansıtıyorlar.

Koleksiyon yaparken toplamak, biriktirmek kadar korumak ve sergilemek de önemli. Nesneleri toplayıp iyileştirerek onları yaşam yolculuğuma dâhil etmek inanılmaz mutlu ediyor beni.

Şehirleri, ülkeleri yansıtan duvar tabaklarım duvarlarımı süslüyor. Magnetler ve pinleri kendi yaptığım panolar üzerinde sergiliyorum. Objelerimi ışıklandırılmış, camlı vitrinlerde muhafaza ediyorum. Efemeralarım ise dosya ve kutularda saklı.

Seyahat koleksiyonum benim için bir hazinedir. Daha fazla seyahat etmem için motive edici etkisi olduğu gibi bir şeyler üretmek, üretilen şeyleri korumak heyecan verir.

Koleksiyon yapmak emek istiyor. Ancak buna değiyor. Her birini gittiğim yerlerden özenle seçip, itinayla taşıyıp eve getiriyorum. İlk günler gözüme biraz sönük görünseler de zaman geçtikçe o küçük şeyler bir ülkeyi, dostluğu, sevgiyi hatırlatmaya başlıyor. Onlar sayesinde bir kez gittiğim belki de bir daha gidemeyeceğim şehirleri, kasabaları, anılarla dolu yolculuk serüvenlerimi binlerce kez yaşıyorum.

Güvercinler Kenti
Murmansk

Yazı ve Fotoğraflar: **Prof. Dr. Orhan Kural**

Bu kez hedefimde dünyanın artik dairesi içindeki en büyük şehri var, Murmansk. Henüz dünyayı saran korona korkusu geçmemişti. Oturma izni olmadan, gezmek amacı ile biz Türklere kapısını açan sadece birkaç ülke vardı. Ukrayna ve Belarus gibi.

Ama Rusya'da biz gezginlere yeşil ışık yakınca o gün hemen Saint Petersburg üzerinden Murmansk uçak biletimi satın aldım. Önce Şişli Etfal Hastanesi'nden korona testi raporunu İngilizce olarak çıkarttım. Burundan ve ağızdan numune alındı.

Sağolsun sanatçı dostum Nesrin Çetinel de bana katıldı. Daima uyumlu bir arkadaş gezilerde, hele uzun gezilerde çok yararlı oluyor. Ama dört gün içinde uçak biletlerinin fiyatı iki katına çıkmıştı bile.

İstanbul Havalimanında sabah 08'de inanın in-cin top oynuyor. Meğer nedense saat 11'e kadar hareket eden uçak yokmuş.

Neyse, uçağımız hemen hemen tamamen Ruslarla dolu. Uçuş 2,5 saat. İkram paketlerde veriliyor. Hatta yanınızdaki ile aynı anda maske çıkartmak bile yasak. Sıra ile maskeyi indirip sandviç ve kekinizi yemeniz isteniyor!

St. Petersburg Havalimanına alçalıyoruz. Ama iner inmez uçaktan çok tuhaf sesler geliyor. Uçak pistin bir köşesine yanaşıyor. Bir saat kadar heyecan içinde bekliyoruz. Neticede uçağımızı park alanına çekiyorlar.

Daha sonra uçağa Rus sağlık memurları biniyor ve tek tek raporlarımızı ve doldurduğumuz formları inceleyip ondan sonra uçaktan inmemize izin veriliyor.

Bu arada en az iki saat kaybettik. Aeroflot kontuarına koşuyoruz. Murmansk uçağımız saat 17'de ve tehlikeye giriyor. Bir de üstüne valiz sorunu çıktı. Aeroflot en fazla 10 kilogram ve onların ölçülerine uygun ufak bavulları uçağa kabul ediyor, bizim bavulların her biri için 23 dolar ek para ödetiyorlar. Son anda uçağa biniyoruz. Murmansk uçuşu tam 2 saat, diğer yandan uçak yeni ve rahat!

Murmanks'a doğru alçalmaya başlıyoruz, bulutların içerisinden yüzlerce göl ve çam ormanları seçiliyor. Havalimanın çıkışı çok iptidai, sanki kulube gibi, kendinizi bavulunuzla bir anda dışarıda bulunuyorsunuz. Ama giriş terminali daha modern idi.

Şehre gitmek için "taksi" tek seçenek. Yolumuz tam 40 kilometre, nihayet artik daire içinde kurulan en kalabalık kenteyiz. Bu kentin burada olmasının esas nedeni elbette "limanı", burada deniz donmuyormuş. Rusya'nın Atlas Okyanusu ve diğer denizlere serbestçe açılan tek kapısı!

Soğuk, karanlık ve 9 ay süren bol karlı kışlarına rağmen çok işlek limanı burada yaşamı devam ettirmiş. Ama açık kış geceleri yollara kadar inen rengarenk "kuzey ışıklarını" da unutmayın.

Aslında Finlandiya'nın Laponya'sında İsveç ve Norveç'in kuzeyinde binlerce ziyaretçiyi çeken kış aktiviteleri burada daha ucuza gerçekleşebiliyor. ,

Ancak alt yapı ve turizm tanıtımları yetersiz. Örneğin Sami Köylerini ziyaret, Husky köpekleri ve geyiklerle kayak gezintisi. Diğer yandan henüz çok fazla turistin gelmemesi, bu coğrafyada otobüs dolu turist görmeden gerçek yaşamın incelenmesi açısından Murmansk bir fırsat! Sonra halkı ziyaretçilere çok değer veriyor. Hele bir şey sorun, işini bırakıp sizinle geliyorlar.

Murmansk Norveç ile Finlandiya sınırlarına yakın. Barents Denizine ise sadece 12 kilometre. Eski adı "Romanov Murmane." II. Dünya Savaşında Amerikalıların Ruslara yardımı bu liman kanalı ile yetkili mercilere ulaştırılmış.

Airbnb sayesinde bulduğumuz daire yine o tipik Sovyet binalarından! Ama bu apartmanlar eski Sovyet kentlerinde sıra ile yenileniyor. Apartman tepelik bir konumda olduğu için başta liman ol-

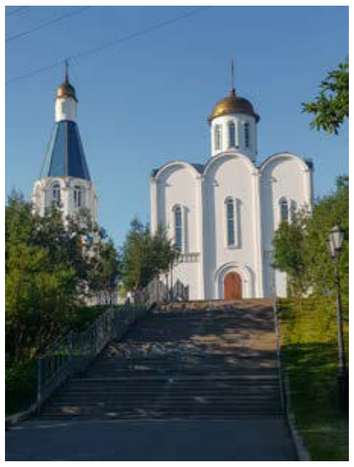

mak üzere balkondan harika Murmansk manzarasına sahip.

Aylardan Ağustos, hava ancak gece 02 gibi şöyle bir kararıyor. Nesrin ile kendimizi hemen dışarı atıyoruz. Halkın ekonomik durumu pek parlak değil, Yaşlı insanlar, bakkaldan ancak günlük ihtiyaçlarını satın alıp ellerinde fileleri yüzlerce basamak tırmanıp daha ucuz olan tepe üstündeki evlerine çıkıyorlar. Zaman zaman basamaklara oturup dinleniyorlar.

Her taraf yeşil, rengarenk kır çiçeklerini görmek ayrı bir mutluluk. Çocuk parkının yanındaki banka çöküyorum. Etrafım güvercin, karga ve mantı ile dolu. Kuşlar her an yaşamın içindeler.

Bir yaşlı adam kalın bastona sarılmış. Belli ki baston oldukça sert ve ağır bir ağaçtan yapılmış olmalı.

Göğü pembe ve mor aydınlatan akşam güneşine karşın hava serin. Gökyüzündeki değişik renkler beni şaşırtıyor. Dağların arkasındaki yangın alevi gibi kızıl kahverengi ışıklar pastel renkli binaların pencerelerinde parıldıyor.

Sabah 6'dan beri ayaktayız. Macera ve endişe dolu bir gün yaşadık. Ertesi sabah tanıştığımız Kırgız şoförümüz Mira bizi alıyor, kenti tanımak üzere yola koyuluyoruz.

Murmansk aslında 1915 yılında kurulmuş, stratejik önemi nedeni ile II. Dünya Savaşında Almanlar bu kenti ele geçirmek için çok gayret etmişler ama başaramamışlar. Murmanks sürekli bombalanmış yerle bir edilmiş ama halk direnmiş bu yüzden Sovyetlerin en kahraman 10 kenti arasına alınmış.

Gelelim kentin ziyaret edilmesi gereken noktalarına! Lenin Nükleer Dalga Kıranı dünyada bir ilk. Yıllarca Rus kargo ve artik araştırma gemilerine yol açmış. 1989 yılı sonrası ise emekli olmuş. Bugün ise limanda ziyaretçilerini bekleyen sessiz bir müze!

Kentin ana caddesinde yer alan Sovyet Kahramanları'nın adına yapılan etkileyici asker anıtının önünden ana meydana ulaşırsınız. Yeşil tipik binası ile Murmansk Tren İstasyonu da burada. Buradan St. Petersburg trenle tam 24 saat sürüyor.

Rusyanın ikinci en uzun heykeli 35 metrelik dev Alyosha, gemilerle dolu tablo gibi Kola Körfezine bakıyor. Önünde ikinci Dünya Savaşının isimsiz kahramanları adına bir meşale sürekli yakılıyor.

Daha sonra sempatik Semyonovskoe Gölü önünde bir mola verin. Göle bakan bir kuş heykeli sizi selamlayacak. Kışın donan Gölün üstünde buz pateni yapan Murmansk halkı kayak ve kızaklar ile gölü dolduruyor. Hatta buzu delip balık avlayanlanlara rastlanıyor.

Saviours Ortodoks Kilisesi'ni gezmenizi hararetle öneririm. Bir defa Semyonovskoe Gölü'ne hakim bir tepede, bir park içinde, küçük çok sempatik, her ortodoks kilisede bulunan ikonoların dışında tavanlara kadar ortodoks inanışı içerikli tablolar asılmış. Bir köşeye oturup ziyaretçileri izliyorum. Hemen hemen tamamı yaşlı kadınlar, bir tanesi elindeki bezle tek tek çerçeveleri temizliyor, böylece de "sevap" kazanıyor. Zaten Rusya'da hemen hemen her işi kadınlar yapıyor!

Biraz ilerisinde Deniz Fenerini andıran tuğla bir kule bulunuyor. Kursk Denizaltı kazasında hayatını kaybeden 118 denizcinin anısına dikilmiş.

Teriberka Barents Denizi kıyısında ilginç bir kasaba. Murmansk'a 140 kilometre. Çarlık Rusyası'nda burada çok zenginlerin evleri hatta şatoları varmış. Sovyet Döneminde hepsi terk edilmiş. Şimdi ise bu coğrafyadaki tuhaf yerleşim turizme kazandırılmaya çalışılıyor. Yolunu yeniliyorlar.

Norveç sınırındaki Nikel Kasabasında Ruslarca terk edilen bir sanayi tesisi ekolojik kirlilik yüzünden Norveç ile Rusya'nın arasını iyice açmış.

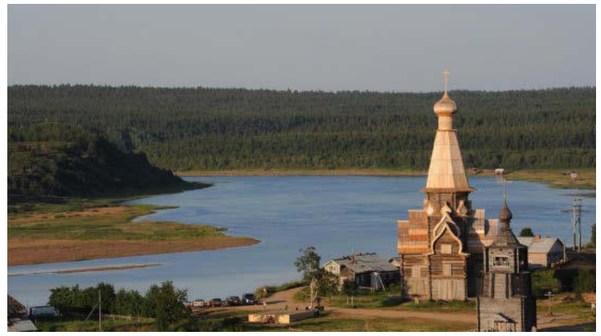

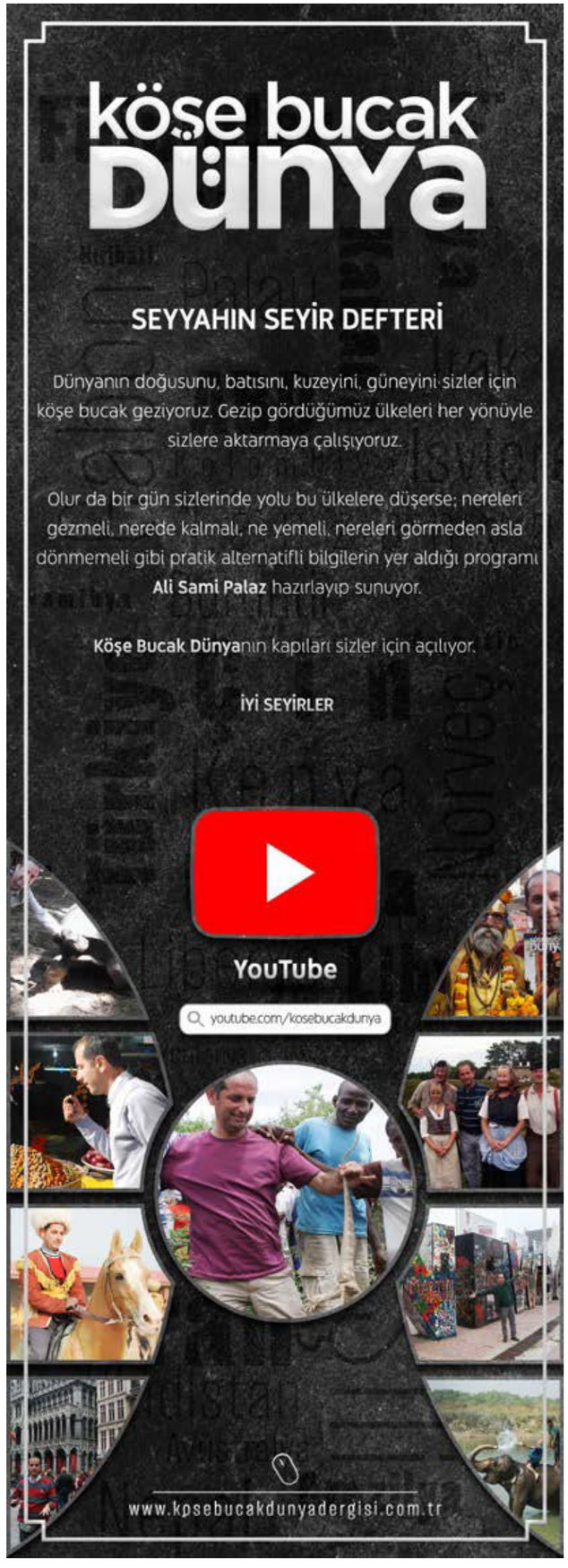

ATEŞİN KARDEŞİ KİBRİT VE ONUN ELBİSESİ KİBRİT KUTULARI

Yazı: **Hatice Tepe** ve Fotoğraflar: **M. Günce Akkayun**

İsveçli Johan Edvard Lundström ilk güvenlik kibritinin patentini aldı. Bir kutunun dış yüzeyine kırmızı fosforu sürüp, geri kalan kimyasalları da kibrit çöpünün uç kısmına koydu. Böylece hem beyaz fosforun zehirli etkisinden kurtardı, hem de sürtünme kibritlerinde görülen şiddetli alev alma gibi sorunlar ortadan kalktı. Bu tür kibrite güvenlik kibriti denmesinin sebebi budur.

Her şey fosforun keşfiyle başladı. 1669 yılında Hamburglu Hennig Brand, fosforu idrarda keşfetti ve kibrit bu elementin bulunmasıyla küllerinden doğmaya başladı. Küllerinden çünkü kül fosfor bakımından çok zengin. Uçucu Gazların Sıvılaştırılması olarak bilinen Boyle-Mariotte yasası'nı bulan İrlandalı kimyacı Robert Boyle (1627-1691) elindeki kükürtle kaplı bir tahta parçasını, fosforla kaplı bir kağıda sürttü ve ateş çıktığını gördü. İşte kibrit doğmuştu. Ancak adı yoktu. Robert Boyle'un yaptığı deneyi bu sefer 1827'de John Walker adlı bir İngiliz kimyacı denedi. Bir tahta çubuğun ucunu çeşitli kimyasallarla kaplayıp kuruttuktan sonra, çubuğun herhangi bir yüzeye sürtülmesiyle ateşin ortaya çıktığını keşfetti. Walker'ın kullandığı kimyasallar da antimon sülfür, potasyum klorat, zamk (gum) ve nişastaydı. Bu icat Türkçe'ye 'sürtünme kibriti' olarak çevireceğimiz (friction matches) kibrit çeşidiydi. Walker ilk kibriti icat etmesine rağmen, bundan çok az para kazanabildi. Walker'ın icadını gören Samuel Jones, uyanıklık yaparak bunu pazarlamaya karar verdi fakat hesaba katmadığı bir ayrıntı vardı o da kibrit'in kötü kokusu. Bu nedenle kibrit pek rağbet görmedi. 1830'da Fransız kimyacı Charles Sauria, beyaz fosfor kullanarak kokusuz bir kibrit yaptı ama bu kibrit de beyaz fosforun zehirli olmasından dolayı birçok rahatsızlığa neden oldu ve elbette tutmadı. Ve beklenen hamle 1855'te İsveç'ten geldi. İsveçli Johan Edvard Lundström ilk güvenlik kibritinin patentini aldı. Bir kutunun dış yüzeyine kırmızı fosforu sürüp, geri kalan kimyasalları da kibrit çö

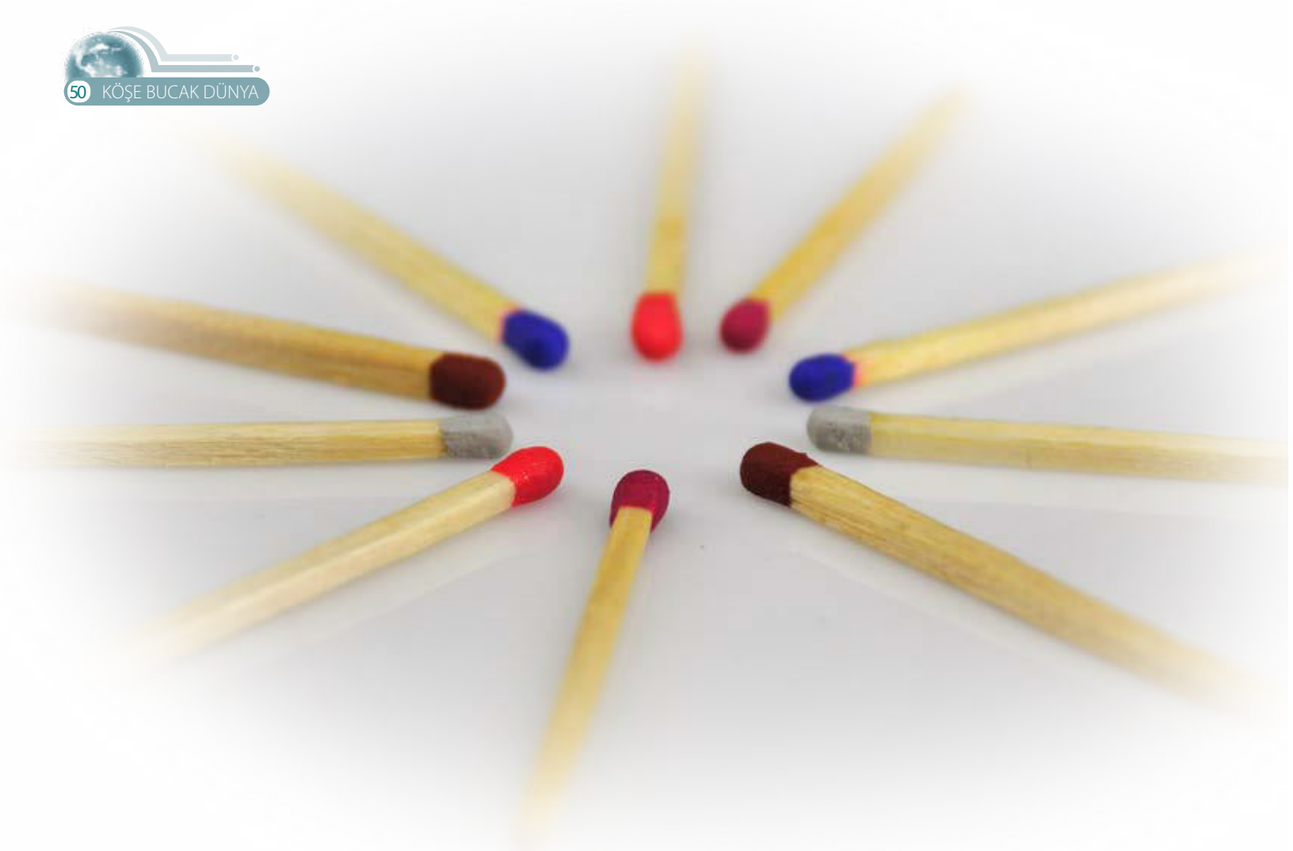

pünün uç kısmına koydu. Böylece hem beyaz fosforun zehirli etkisinden kurtardı, hem de sürtünme kibritlerinde görülen şiddetli alev alma gibi sorunlar

ortadan kalktı. Bu tür kibrite güvenlik kibriti denmesinin sebebi budur. Türkiye'de özellikle 'ev kibriti' olarak kullanılan bu kibrit tüm dünyaya 'İsveç kibriti' olarak nam saldı.

Kibritler sürtünme kibriti ve güvenlik kibriti (safety matches) olarak ikiye ayrılıyor. Sürtünme kibritleri herhangi bir yüzey üzerine sürtüldüğü takdirde yanarken, güvenlik kibritleri ise sadece belli yüzeyler üzerine sürtüldüğünde (mesela kibrit kutusunun yan yüzü) yanmakta. Bunu da belirleyen kibrit çöpünün ucundaki kimyasalların içeriği. Kibritteki kimyasalları, kibrit çöpünün ucundakiler ve kibrit kutusunun yan kenarındakiler olarak ayırabiliriz. Kibrit

çöpünün ucunda potasyum klorat, kükürt, reçine, cam tozu veya kil tozu ve yapışkan tutkalımsı bir madde varken, kutunun yan kenarında tutuşturucu olarak kırmızı fosfor ve antimon sülfür bulunur. Kibrit çöpünün gövdesinde ise yanmayı sağlaması için parafin ve yanmayı kontrol etmesi için amonyum dihidrojenfosfat vardır.

Hemen belirtelim, beyaz fosforun kibritlerde kullanımı 1875'de Danimarka'da, 1879'da İsveç'te ve 1911'de Amerika'da yasaklandı. 1867-1925yılları arasında, dünyanın en büyük kibrit üretici devletler İsveç, Amerika ve Japonya'ydı. Bakkallardan aldığınız üzerinde Swedish match yazan kibritlere şaşırmayın. Kib-

rit çöpleri Türkçe'de titrek kavak olarak bilinen Aspen ağaçlarından yapılıyor ve bu ağacın özelliği, diğer birçok ağaçtan daha hızlı büyümesi ve ev veya kağıt hamuru yapımı içinde uygun olması.

1889'da Joshua Pusey, ilk kibrit kutusunu icat edip patentini aldı. 1896'da patentini Diamond Match Company'ye 4000 dolar ve bir iş karşılığında sattı. 1911'de şirket, Amerikan başkanının ricası üzerine patenti kaldırdı.

Kibrit kutusunun icadıyla kibrit kutusu

koleksiyonu da koleksiyonerler tarafından başlatılmış oldu. Devamında kibrit çöplerinden her çeşit eşyanın maketi de yapılmaya başladı. Diyetlerdeki ölçü birimi 'bir kibrit kutusu beyaz peynir'

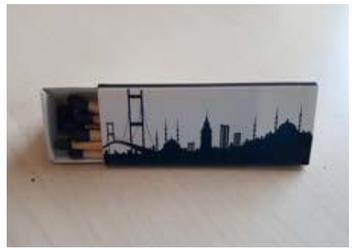

kavramı da böylelikle hayatımıza girdi. Elbette Türkiye'de bu ölçü birimi kullanılıyor ama artık kibritten ve peynirden nefret etmemeniz için diyetisyenler 'karper' ölçü birimini de kullanmaya başladı. Hans C. Andersen'nin 'Küçük Kibritçi Kız' hikayesi ise bize kibriti hem daha çok sevdirdi hem bir o kadar da içimizde dram rüzgarları estirdi.Çocukken bu hikayeyi okuyup ta içi sızlamayan yoktur.Her ne kadar çakmak kibritten evvel keşfedildiyse de kullanımının kibrit kadar pratik olmaması kibriti popüler hale getirdi. 19.yy'da gazlı çakmak ortaya çıkınca mertlik bozuldu.

Hayat, iki dipsiz karanlık ortasında bir kibrit alevidir.
İsmail Habip Sevük

PİŞMAN KİBRİT

ASP

Sen hiç pişmanlık ateşiyle yanan bir kibrit gördün mü,
Nasılda alevini sağa sola savurarak pişman pişman yanıyor?
Ki pişmanlık ateşi bir kez yanmaya başladı mı artık sönmek bilmez.
Görüyor musun alev kibritin bedeninde nasılda ilerliyor,
Ve kibrit alevin elinde kıvranıyor.
Alevin kibrit ile işi bittiğinde pişmanlık kuru bir küle döner,
Pişman kibrit bir daha yanmamak üzere söner.

TÜRKİYE GEZGİNLER KULÜBÜ
SEYAHAT BLOĞU
EN GÜNCEL
GEZİ YAZILARI
SİZLERİ BEKLİYOR !

www.bizgezginler.com

Uğur Demircan — URUGUAY
Orhan Kural — Bermuda Adı Herkesi Korkutuyor
Timur Özkan — Antarktika
Salih Doğan — Şiraz
Yako Taragano — Yüzen Tatil Köyü: Cruise
Ahmet Coşkunaydın — Evliya Çelebi, Rüya ve Bangladeş
Attila Atasoy — Kırgızistan
Ali Sami Palaz — Zanzibar
Nasuh Mahruki — SEYAHAT ETMEK YAŞAMI YENİDEN KEŞFETMEKTİR
Sevcan Akesi — Cesky Krumlov
Suat Şimşek — Benin
Mehpare Sözener — Gaziantep
F. Şiyma Aksekili — Bir Doğa Harikası: İskoçya
Hüseyin Gökçe — ABD
İzzet Keribar — Singapur
Yekta Erdem — Titicaca Gölü
Can Topakoğlu — Bilbao – San Sebastian
Zeliha Öz — Myanmar

KONYA'DA PERİ MASALI

Yazı ve Fotoğraflar: **Tuğba Hilal Kabakçı**

Yaşadığımız zor günler şüphesiz herkesi maddi manevi çok etkiledi. Hayatını seyahatle sürdüren biz turizmcileri ise daha başka… Bugünlerin negatif etkilerinden arınmanın bir yolu da seyahat etmek olduğunu bilen ben ve birkaç arkadaşım krizi fırsata çevirerek yaşadığımız şehrin gizli köşelerini keşfe çıktık. Nelerle karşılaşacağımızı az çok bilsek de nasıl bulacağımız hakkında en ufak bir fikrimiz yoktu.

Rotamız bu kez Cihanbeyli taraflarıydı. Belki bu mevsimde Tuz Gölü'nde flamingolar izlenebilirdi yoksa başka ne vardı ki diye düşünürken bir zamanlar bize peri bacaları varmış araştırın dediklerini hatırladık. Konya'da peri bacaları ya da Kapadokya benzeri oluşumlar çok yabancı değil. Şehir merkezinde Sille ve hemen 45 km uzaklıkta Kilistra'da da böyle yapılar görmemiz mümkün.

Yola çıktık ve yaklaşık 2 saat sonra Cihanbeyli Kuşça Köyü'ne 2 km uzaklıkta Celil Boğazı'na ulaştık. Buradaki vadiyi izleyebileceğiniz iki nokta var. İsterseniz vadinin üzerindeki tepe noktadan manzarayı izleyebilir; isterseniz aşağıdan vadinin içine girip yürüyebilirsiniz. Biz yol kenarına aracımızı park edip vadide yürümeyi tercih ettik. Kapadokya'yı etraflıca gezenler bilirler, orada peri bacalarının tamamı zamanla aşınarak bazı şekillere bürünmüştür. Devrent ya da bazılarının söyleyişiyle hayal vadisi adında bir yer var. İşte ben burayı Devrent Vadisi'ne benzettim.

Vadinin hemen girişinde Çatalhöyük'ün şişman kadın figürü ana tanrıça Kybele karşılıyor sizi sonrasında bembeyaz kumların üzerinde bu şekillerin oluşmasında rol oynayan çöl rüzgârında yürümeye başlıyorsunuz. Kafanızı kaldırıp baktığınızda birkaç yüz metre uzaklıkta da peri bacalarından oluşmuş yüksek tepeler görüyorsunuz. Tabi bu mesafe çölde o kadar kolay aşılmıyor. Buradaki peri bacası oluşumları kil, volkanik küller, çamur taşı, çakıl taşı, kum taşı, kireçtaşı gibi çok katmanlı bir yapıya sahip. Bu da görünümlerinin farklılaşmasını sağlıyor ve üst üste yığılmış birbirinden değişik taş şekiller çıkıyor karşımıza. Gerisi sizin hayal dünyanıza kalmış. Deve––ler, sırtında çocuğunu taşıyan bir ana, uzunca boyu ile tüm azametini gösteren bir imparator ve vadiyi koruyan askerleri ya da at üstünde bir genç kız... Şekiller bu kadar yoğun olunca efsaneler de beraberinde gelmiş. En çok bilineni bir ana-kızın öyküsü. Efsaneye göre uzak diyarlara gelin giden bir genç kız düğün günü annesinden ayrılmak istememiş ve atından atlayarak annesine koşmaya başlamış. Annesi ile kucaklaştığında orada ikisi de taş oluvermiş. Bunun gibi pek çok efsaneyi sizde yazabilirsiniz. Kısaca masal dünyasına yolculuk yapmak isteyenler, masalları sevenler, macera

arayanlar, şehrin gürültüsünden sıkılıp farklı yerler keşfetmek isteyenler yolunuz Cihanbeyli Kuşça'daki Celil Boğazı peri bacalarına mutlaka düşsün :)

Gidecek olanlara küçük tavsiyelerim var. Yaz ortasında bile gitseniz boğaz geçişinde sıcak ve yoğun bir rüzgâr ile mücadele ediyorsunuz. Her yer ince kum olduğundan rüzgâr kumları da savuruyor. Rahat ayakkabılarınızı, yedek kıyafetlerinizi ve bolca içecek suyunuzu alıp öyle gidin.

Hiçbir şey sizi gezmekten, keşfetmekten alıkoymasın. Bol seyahatli zamanlar diliyoruz.

köşe bucak Dünya
WWW.KOSEBUCAKDUNYADERGİSİ.COM.TR

Yeni yüzü
ile yayında
www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

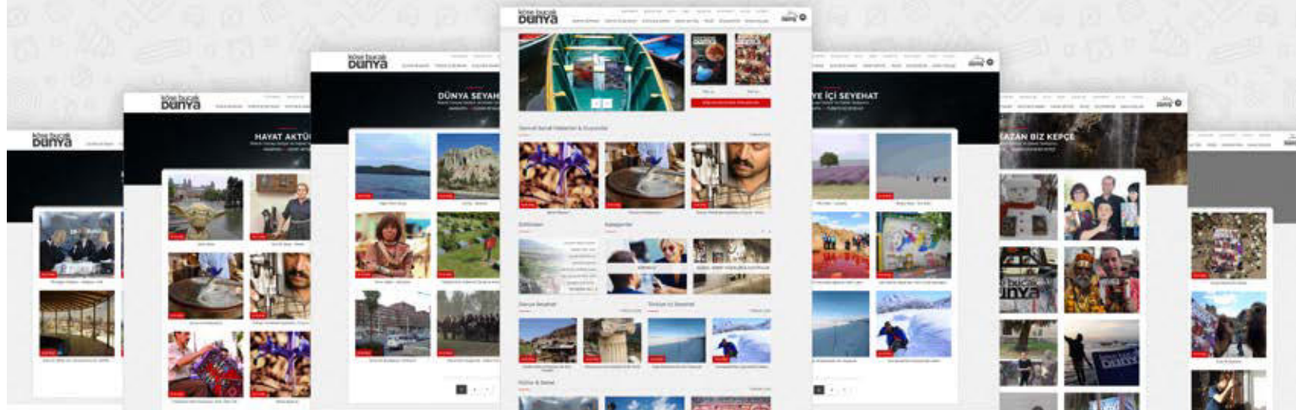

İLETİŞİM BAŞKANLIĞI DİJİTAL GÖSTERİM MERKEZİ

Dijitalleşen iletişim araçlarının artık herkes tarafından ulaşılabilir olduğu günümüzde, içerikler kadar sunum biçimleri de büyük önem arz etmektedir. Yirmi yıl öncesine kadar yalnızca filmlerde, televizyonlarda gördüğümüz ve bilgisayar efekti ile hazırlanan, gerçekliğine inanmakta zorlanacağımız görsel dünyalar, bugün sanat, kültür, yatırım projelerinin sunumlarında kullanılmaktadır. Bir proje sunumunu veya bir görsel anlatıyı artık yalnızca görmüyor, aynı zamanda deneyleyebiliyoruz. Bu nedenle günümüz dünyasında deneyimlemek; dahil olmak, sunumun bir parçası olmak anlamına da geliyor ve bu nedenle en etkili sunum biçimi olarak kullanım alanı gittikçe genişliyor. İletişim Başkanlığı Dijital Gösterim Merkezi Projesi, sunumu yapılan içeriği sadece katılımcılara göstermeyen onların da sunuma dahil olabilecekleri bir platform olarak karşımıza çıkmaktadır.

Milli, tarihi, kültürel ve bilimsel zenginliklerimizi yeni iletişim ve gösterim tekniklerini kullanarak vatandaşların erişimine sunan İletişim Başkanlığı, Dijital Gösterim Merkezlerini başta Konya olmak üzere Bursa, Çanakkale, Samsun, Kayseri, Antalya ve Diyarbakır illerinde faaliyete geçirdi.

Konya Büyükşehir Belediye Başkanlığının da katkılarıyla Kılıçarslan Şehir Meydanında yaklaşık 900 m2 alana kurulan gösterim merkezinde her ay farklı gösterimler gerçekleştirilmekte. Beş bölümden oluşan merkezde, ziyaretçiler pandemi tedbirleri kapsamında ateş ölçümü yapılarak, gerekli hijyen ve sosyal mesafe kuralları dahilinde gösterim sunumlarını deneyimleyebiliyor. Ziyaretçiler öncelikle fuaye alanında gösterim merkezi hakkında bilgi alırken, aynı zamanda üç boyutlu hologram gösterimini de izleyebiliyor.

360 DERECE GÖRSEL (IMMERSIVE) DENEYİM ALANI

14 metre çapında bir daire içine kurulu, yüksekliği 3 metrenin üzerinde projeksiyon ekranı ile çevrili, dijital gösterim merkezinin büyük alanı olan 360 derece görsel (Immersive) deneyim alanında ortalama yedi dakikalık bir gösteri sunuluyor. Katılımcı, projeyi üçüncü bir şahıs gibi izlemek yerine, 360 derece lazer projeksiyonlarla yansıtılan gösterinin bir parçası oluyor. Görsel ve işitsel olarak sinematik özellikleri en üst seviyede bir deneyim yaşayan izleyiciler bu bölümde, Ağustos ayında"30 Ağustos Zafer Bayramı" temasıyla hazırlanan "Büyük Taarruz"u üç boyutlu olarak deneyimledi.

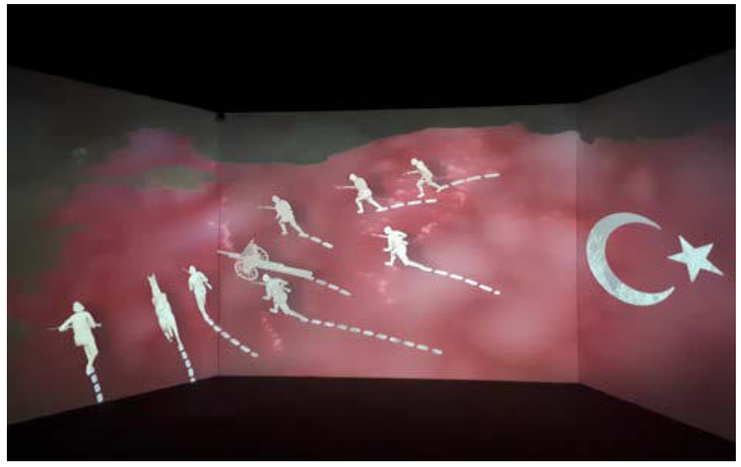

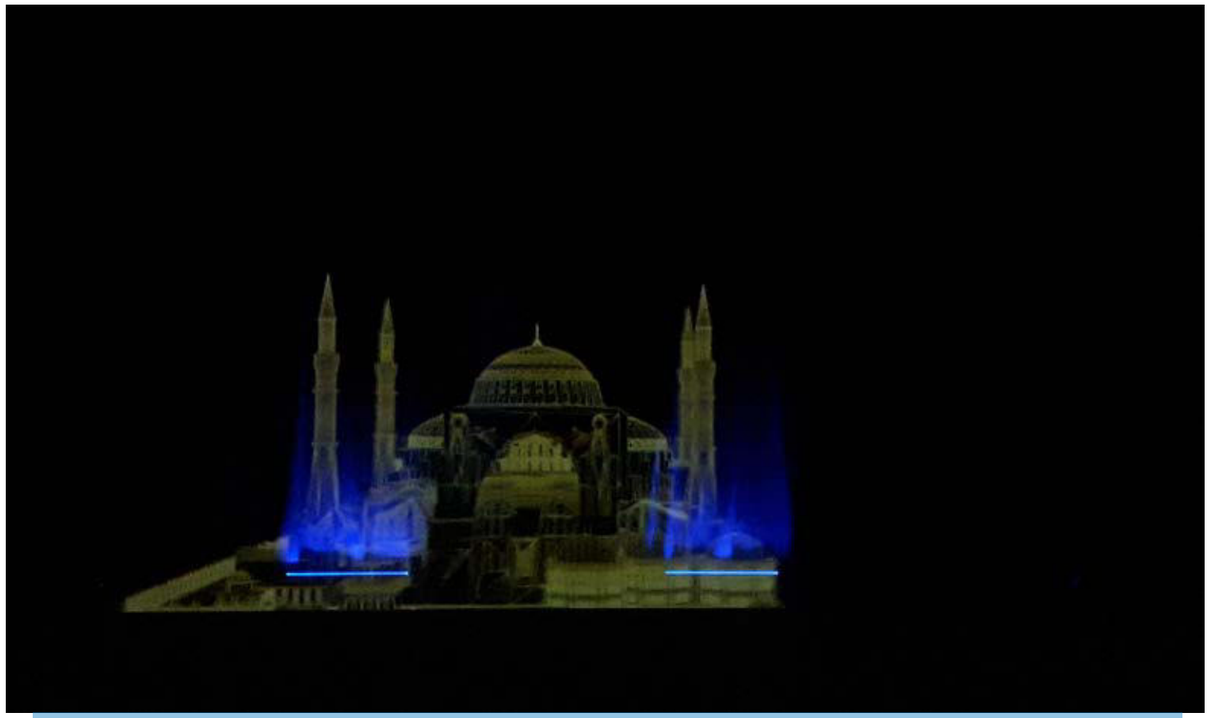

DİJİTAL HARİTALAMA (MAPPİNG)

Türkiye'nin öz kaynakları ile geliştirmiş olduğu, Togg, SİHA, Anadolu Uçak Gemisi, Hürkuş gibi milli ve yerli teknoloji ürünlerinin kullanıldığı ve her ay farklı bir dijital gösterimin yapıldığı Mapping Show ,Ağustos ayına özel "Büyük Taarruz"U üç boyutlu olarak deneyimledi

3D TEKNOLOJİSİ İLE YAPILAN HOLOGRAM GÖSTERİSİ

Son yıllarda gittikçe kullanım alanı genişleyen hologram teknolojisi, herhangi bir görseli, ışığı farklı katmanlarda kullanarak oluşturan ileri teknoloji ürünü bir görsel sunum tekniği olarak karşımıza çıkıyor. Dijital gösterim merkezinde 4x3 mt büyüklüğünde bir ekranda yer alan üç boyutlu hologram gösterisi, hemen yanında projeksiyon ekranla eş zamanlı olarak dijital görsel sunumu içinde yer alıyor. Dijital Gösterim Merkezi'ne giren bir katılımcı, Mapping Show dan sonra üç boyutlu hologram gösterisini deneyimleyerek, diğer yandan projeksiyon ekranından da gösterim hakkında bilgi edinebiliyor. Burada izleyiciler, 86 yıl sonra tekrar ibadete açılan Ayasofya-i Kebir Cami-i Şerifi hakkında film çalışmasını projeksiyon ekranında izlerken diğer yandan da Ayasofya-i Kebir Cami-i Şerifi hologram şovunu takip edilebiliyor.

BİLGİ EKRANI

Dijital Gösterim Merkezi'nin son gösteri alanı olan "Bilgi Ekranı", Türkiye'nin yatırımlarını, küresel ve bölgesel olarak başarılarını, katılımcılara doğru ve etkin bir biçimde anlatma ve anlama olanağı sağlamakta. Bilgi ekranında yer alan videolar her ay gündem konularına göre İletişim Başkanlığı tarafından düzenlenmekte. Bu ayki gösterimde ise Türkiye'nin 2023 hedeflerine yer veriliyor. Ayrıca bu alanda zaman zaman sergilerde düzenlenmektedir. "15 Temmuz Demokrasi ve Milli Birlik Günü Anma Etkinlikleri" kapsamında İletişim Başkanlığı Konya Bölge Müdürlüğü olarak, 15 Temmuz ve sonrasında yayımlanan yaygın ve yerel gazete manşetlerinin yer aldığı "Demokrasi ve Milli Birliğe Tanıklık, 15 Temmuz Yaygın ve Yerel Gazete Manşetleri Sergisi" düzenlenmişti.

Konya,Kılıçarslan Şehir Meydanında yer alan Dijital Gösterim Merkezi, hafta içi ve hafta sonu, 12:00-20:00 saatleri arasında ücretsiz olarak ziyaret edilebiliyor.

BİR BELLEK MEKAN “ACI HİKAYELER MÜZESİ” ULUCANLAR CEZAEVİ”

Yazı ve fotoğraflar: **Salih Doğan**

Haberin var mı taş duvar?
Demir kapı kör pencere,
Yastığım, ranzam, zincirim,
Uğruna ölümlere gidip geldiğim,
Zulamdaki mahzun resim,
Haberin var mı?
Görüşmecim yeşil soğan göndermiş,
Karanfil kokuyor cigaram
Dağlarına bahar gelmiş memleketimin...

A. Arif

Ankara Üniversitesinin düzenlediği bir müzecilik konferansına katılmak üzere bulunduğum ve sonra İstanbula iş vesilesiyle dönemediğim Ankara'da uzun zamandır merak ettiğim müzelerden biri olan "Ulucanlar Cezaevi Müzesi"ni gezme fırsatı buldum. Son yıllarda yerel yönetimler müzecilik konusunda ciddi yatırımlar gerçekleştirdiler bu bağlamda Altındağ Belediyesinin müzelerinden biri olan bu müzeyi teması bakımından görmeyi çok istedim…

81 Yıllık Acı!

İlk olarak Cebeci Umumi Hapishanesi, Ankara Hapishanesi, Ankara Cebeci Sivil Cezaevi, Ankara Merkez Kapalı Cezaevi isimlerini aldıktan sonra en sonunda Ulucanlar Cezaevi oldu. Türkiye'nin siyasal ve sosyal geçmişinde çok önemli bir hafıza mekanı olan "Ulucanlar Cezaevi "1925 yılında kurulmuş,2006 yılına kadar varlığını sürdürmüş olan cezaevi mahkumları Sincan'a nakledildikten sonra Altındağ Belediyesi tarafından 2011 yılında yapılan bakım onarımla Türkiye Cumhuriyeti tarihinin acı hikayelerle dolu bu mekanı müze olarak açıldı.

Güzel güneşli bir Ankara ,günlerden cumartesi yeni kurumum Ptt misafirhanesinden yavaş adımlarla Hamamönüne doğru yürürken bir yandan da şehrin tarihi yapılarını yeni restore edilmiş konakları sağlı sollu kültürel dokunun sembollerini keşfederek Türkiye'nin ilk hapishanesi tarihi Ulucanlar Cezaevi müzesine ulaşıyorum..Ülkenin 81 Yıllık tarihi dönemine damgasını vuran bu hafıza mekan ; düşünceleri yüzünden mahkum edilmiş birçok siyasetçi,aydın, gazeteci, yazar ve şair'i ağırlamıştır.Askeri Darbe dönemlerinin adeta insanları öğüten bir mengenesi gibi çalışan bu mekan 1925-1983 yılları arasında İskilipli Atıf Hocadan tutunda genç yaşta idam edilen Erdal Erene'e kadar bilinen onlarca idama sahne olmuş binlerce acı hikaye koğuş duvarlarına dar karanlık koridorlarına sinmiştir..

Gişede kuyruk olması heyecanımı daha bir artırıyor çünkü sonuçta burası toplumsal belleğimizin demokrasi yolculuğumuzun kesintiye uğratıldığı bir dönemi sembolize ediyor..demir kilitli ağır bir kapının ardından başlıyoruz yürümeye biraz basık uzunca dar bir koridordan yürüyerek uzunca üstü açık bir başka koridora çıkıyoruz ..an be an acılar müzesi keşfi başlıyor..

Hilton (9-10 Koğuş)

Özelliği diğer büyük tabut şeklindeki koğuşlardan farklı olması iki çift ranzadan olşan ayrıcalıklı diye tabir edilen koğuşlar..üst kat penceresinden kısmen ankara manzarası uzaktan da olsa görülebilen ünlü kişilerin kaldığı bölüm ..üst katta Türk siyaset tarihinin öemli kararkterlerinden biri olan Osman Bölükbaşı, Bülent Ecevit, , , Necip Fazıl Kısakürek, Nazım Hikmet Ran, Osman Yüksel Serdengeçti, Hasan Hüseyin Korkmazgil , Halikarnas Balıkçısı(Cevat Şakir Kabağaçlı), Fakir Baykurt, Hüseyin Cahit Yalçın, Fethi Giray,Tarık Halulu, İbrahim Cüceloğlu, Yusuf Ziya Ademhan, Nahit Duru, Cemal Sağlam ,Zekeriya Sertel, Şinasi Nihat Berker, Ratip Tahir Burak, Ahmet Emin Yalman, Mümtaz Faik Fenik, Ülkü Arman, Kurtul Altuğ, Beyhan Cenkçi, Muzaffer İlhan Erdost ,Adnan Cemgil, Metin Toker ,Nihat Subaşı, Cüneyt Arcayürek, Turhan Dilligil, Fahri Erdinç,Cevat Rıfat Atilhan, Süleyman Ege, Mustafa Bağışlayıcı, Halim Büyükbulut, Faruk Taşkıran, gibi isimlerin kalmış.olduğu tesbit edilmiş. Merhum Başbakanlarımızdan Bülent Ecevit 12 Eylül askeri darbesinden sonra 4 ay kadar bu koğuşta tutulmuş ranzaların yan taraflarına ayaklı bilgi panoları yerleştirilmiş kalan kişiler hakkında ne sebeple burada tutulduklarına dair bilgileri okuyabiliyorsunuz ..Koğuş öyle ki adına Hilton denmesine rağmen Allah kimseyi Hiltona bile düşürmesin dedirten bir yer...

Tecritler (müşahede)odalarına geçiyoruz eğilerek zeminden bir basamak aşağıya inerek koğuş koridoruna giriyorum hemen giriş solda bir manken canlandırması yapılmış elinde copu ile gülen bir işkenceci gardiyan görüyoruz..içeri giren azılı suçluların atıldığı yahut içeride cezaevi kurallarına aykırı davranışta bulunanların belirli sürelerle tutulduğu zaman zaman işkenceye tabi tutuldukları bölmeler…Tecritin dar koridorunda yürüken içerideki işkence sesleri,bağrışmalar ,insanların acı çığlıkları ses efetleri ile gerçeklik duygusu artırılmış hücrelerde heykellerle canlandırma yapılmış sizi gerçekten o insanlık dışı uygulamalar dönemine götürüyor o atmosferi yaşıyorsunuz ,lakin daha çok şey yapılabilir hücrelerde canlı drama teknikleri veya dijital simülasyonlarla ,VR uygulamaları ile anlatıldığında insanın tüylerini diken diken eden işkence senaryoları ve tecrit şartları canlandırılabilir.

Havalandırma kısmına geçiyoruz,burası belirli zamanlarda hücre cezasında olan mahkumların hava almalarını sağlayan biraz daha geniş lakin uzun bir koridor voltaların atıldığı omuzların atıldığı teşbih tanelerinin hızla bir biriyle ya sabır yarışı işte bu havalandırmada gerçekleşiyormuş..Duvarda film şeridi şeklinde panolar yapılmış içinde Yılmaz Güney,-Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının mahkeme salonunda savunma anından bir fotoğraf ve 9 koğuş siyasi mahkumlarına ait toplu bir fotoğrafı sergileniyor.. Bir diğer film şeridi panoda Ulucanlar cezaevi önünde İstiklal Mahkemeleri idamının gerçekleştiği an ve cezaevinin eski fotoğraflarını görebilirsiniz..

Saat beş dedi mi, bir yırtıcı zil;
Sayım var, maltada hizaya dizil!
Tek yekûn içinde yazıl ve çizil!
İnsanlar zindanda birer kemmiyet;
Urbalarla kemik, mintanlarla et.

N.F.Kısakürek

Koridorun sonundan 4.Koğuşun havalandırmasına çıkıyoruz avlu dört köşe.. geçmek bilmeyen zamanın hızlı voltalarla adımlandığı avludayız. Sanki ayak seslerini duyuyoruz bir ileri bir geri hücrede siyatik romatizma mafsallar çürümeye yüz tutmuş ,eklemler kireçlenmiş, yürüdükçe açılacak gökyüzüne baktıkça iyileşecek umuduyla…Volta üstüne volta avluda ..sonra tekrar rutubetli koşuşlar.. paslı ranzalar.. pörsümüş yataklar.. yüzlerce acının hikayesi sinmiş duvarlarına bu müzenin..

Özgürlüğünü Kaybettin Onurunu Kaybetme !

5.Koğuş; Bütün koğuş girişlerinde olduğu gibi duvar pano sergilemelerinde dönemin gazetelerin ilk sayfa haberleri Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamından bahsediyor. Yine tavan kısmı tabut kapağı şeklinde yapılmış koğuşun sonundaki duvara çizilmiş Türk Bayrağı üzerine "Özgürlüğünü Kaybettin, Onurunu Kaybetme" imza Yılmaz..yazılmış Bu koğuşta ilk idam kararı 1902 de verilen ve burada 1926 da infazı gerçekleştirilen Dr. Nazım Bey bu koğuşta yatıyormuş sonrasında Nazım Hikmet, Cevat Şakir, Muharrem Şemsek, Ramiz Ongun, İbrahim Doğan, Ahmet Say, Sabahat Sertel, Taner Akçam, Metin Toker, Mahmut Esat Güven, Esat Bütün ve Behice Boran, Selçuk Özdağ, Şair Ever Gökçe, Oral & İpek Çalışlar çifti, Ahmet Tevfik Ozan, Hilmi Bey, Turan Güven,12 Eylül 1980 Askeri darbesinde ilk idam edilen Mustafa Pehlivanoğlu (7 Ekim 1980), kendisi için şafak türküsünün yazıldığı 8 Ekim 1980'de idam edilen Necdet Adalının ve 17'sinde çocuk yaşta idam edilen Erdal Eren'in ranzalarındaki bu bilgileri size aktardıktan sonra biraz ileride Hilmi Bey, Hüsnü Aktaş, Mustafa İslamoğlu, İstiklal mahkemelerince mahkum edilen İskilipli Atıf Hoca ile birlikte idam edilen Babaeski Müftüsü Ali rıza efendinin ranzasını görüyoruz..

Uçurtmayı Vurmasınlar !

7. Koğuş Film-Belgesel İzleme Salonu: Mahkumların zaman zaman zoraki eğitime tabi tutulduğu zaman zamanda film ve belgesellerin izletildiği bir salon ahşap sandalyeleri tavanları taşradaki eski sinemaları hatırlatan bu koğuş'da Ulucanlar cezaevinde çekimleri yapılmış 1989 yapımı yönetmenliğini Tunç Başaran'ın yaptığı annesi siyasi bir mahkum olan çocuğun hikayesi olan uzun metrajlı Türk filmininde gösterimi yapılmakta ziyaretçiler oturup filmi izleyebiliyorlar. Yer yer sıvası dökülmüş duvarlarda dönemin yabanci filmlerinden afişler mevcut özellikle Belmondo, Tom Selleck, Bruce Lee Filmleri afişleri insanı zamanın epeyce gerisine götürüyor..

Avlu duvar panolarının birinde Başbakan Bülent Ecevit'in 1981yılına ait duruşma salonundan bir görüntüsü ile Şair Hasan Hüseyin Korkmazgil'in 1967 yılına ait duruşma fotoğrafı mevcut… Bir diğer panoda Şair Necip Fazıl Kısakürek'in 8 Mart 1953 yılına dair cezaevine girerken, Şair Nazım Hikmet'in 20 Mart 1938 yılına ait cezaevindeki bir fotoğrafı ziyaretçilerin yoğunlukla ilgilendikleri panolar..

Babacığım seni çok özledim !

Sergilenen mektuplar arasında birçok acı demetlenmiş lakin bir çocuğun babasına yazdığı mektup, her bir kelimesi insanın adeta boğazını düğümlüyor, yüreğini burkuyor "Babacığım seni çok özledim. Sen buraya ne zaman geleceksin. Burada yağmurlar yağıyor. Benim öğretmenim ne yazarsam aferin diyor." Küçücük okumayı yazmayı yeni öğrenmiş bir çocuğumuzun minik parmaklarından süzülmüş bütün ziyaretçileri hüzne boğup gözlerini dolduruyor… bir bu çocuğun acısını bir de babasının çektiği acıları düşünün! hepsi "Görülmüştür."!

İnsanın boynunda adeta bir iple gezdiği bu mekanda yürek burkan bir diğer mektup "Sinancığım,Bu sabah pencereden bakınca ne göreyim? Her taraf bembeyaz değil mi? Demek ki gece kar yağmış. Yozgat'ta da yağmıştır herhalde. Şimdi siz sobayı fayrap edip keyif çatıyorsunuzdur. Bana karlı bir masal yazıp gönder. Bundan önce sorduğun sorula-

rın cevaplarını arkaya yazıyorum. Gözlerinden öperim sevgili oğlum. Baban..."

O karanlık ve kasvetli günlere dair Muhsin Yazıcıoğlu'nun dediği gibi;

Durun kapanmayın pencerelerim
Güneşimi kapatmayın
Beton çok soğuk üşüyorum
Düşünüyorum, düşünüyorum
Sonsuzluğu düşünüyorum

Ulucanlar Cezaevi Müzesi Türkiye için önemli hafıza kaynaklarından biridir. Farklı görüşlerden birçok tanınmış ismi soğuk demir parmaklıkları arkasında ağırlamış, bilinen 18 idam infazına tanıklık etmiş, kör duvarlarında, koridorlarında, koğuşlarında, avlularında, hücrelerinde acının ve utancın bin bir çeşidinin biriktiği önemli bir müzedir.Türk siyasi hayatında önemli bir yere sahip Ulucanlar Cezaevi, 1925'te yapıldığı zamanki haline sadık kalınarak restore edilmiş lakin keşke orijinal haliyle muhafaza edilseydi bir belgeselde görmüştüm duvardaki yazılar resimler sloganlar… çıkıştaki" darağacı "1926-1980 arası onlarca idamda kullanılmış..

Hapishanenin avlularında dolaşırken duvara asılmış panolarda buradaki akıp gitmeyen hayat bir film şeridi içersinde fotoğraflarla gösterilmiş, çerçevelere kimler sığdırılmamış ki siyasetçiler, sanatçılar, gazeteciler, şairler fikir adamları… ***İskilipli Atıf Hocadan, Osman Bölükbaşı'na, Kasım Gülek'ten, Ahmet Arif'e, Hasan Hüseyin Korkmazgil, Yılmaz Odabaşı, Behice Boran.. kimler kimler Bülent Ecevit'den, Muhsin Yazıcıoğluna, Serdengeçti, Deniz Gezmiş ve arkadaşları, Talat Aydemir, Cevat Şakir Kabaağaçlı'dan, Necip Fazıl Kısakürek'e; Nazım Hikmet'ten, Yılmaz Güney'e*** varıncaya kadar onlarca bilinen kişilik... bir kısmı geçmek bilmeyen yılları tüketmiş, bir kısmının hikayesi darağacında son bulmuş..

Akşam erken iner mahpushaneye.
İner, yedi kol demiri,
Yedi kapıya.
Birden, ağlamaklı olur bahçe.
Karşıda, duvar dibinde,
Üç dal gece sefası,
Üç kök hercai menekşe...

Müze gayet ferah otopark sorunu yok. Giriş ücretleri çok düşük pazartesi hariç her gün 10:00-17:00 ziyarete açık..

PORTFOLYO

İSüleyman Üzümcü: *1986 yılı Tokat doğumlu olup Tokat'ta yaşamaktadır. Evli ve iki çocuk babasıdır. Giyim sektöründe uzun yıllardır çalışmaktadır. 8 yıldır hobi olarak fotoğraf çekmektedir. 150'nin üzerinde ulusal ve uluslararası yarışmada ödül alan Süleyman Üzümcü, aynı zamanda Tokat Fotoğraf Sanatı Derneğinin kurucu üyesidir. Tokat'ı, yaşadıkları şehrin her köşesini fotoğraflamak, Tokat'a kalıcı eserler bırakmak adına bu misyonu hissederek kurdukları fotoğraf derneğinde; Tokat'ın tanıtımına katkı sağlayacak birçok çalışma ve projenin içinde yer almaktadır.*

ÇOCUK GELİN
OLMAK
ALIN YAZISI DEĞİLDİR

DÜNYA KAZAN BİZ KEPÇE

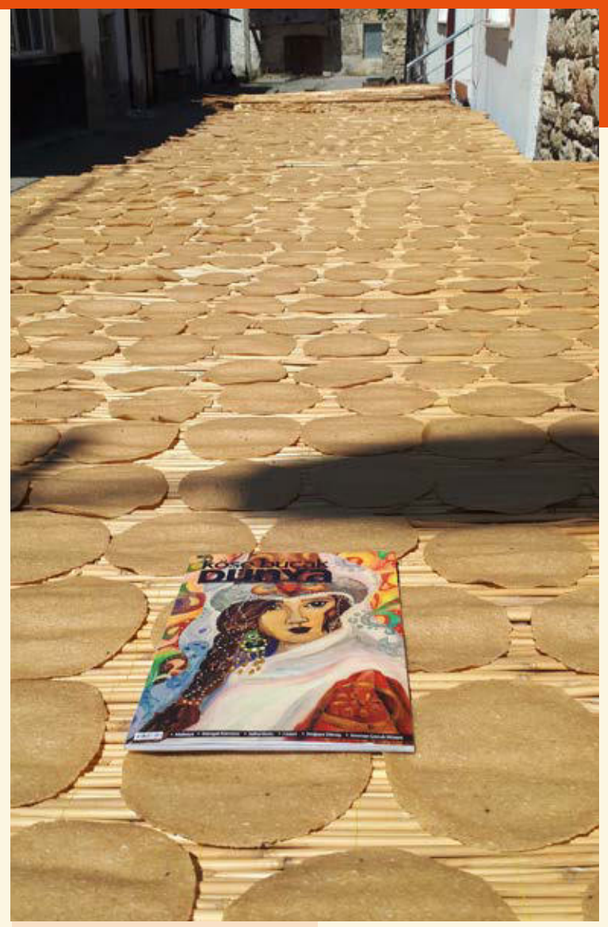

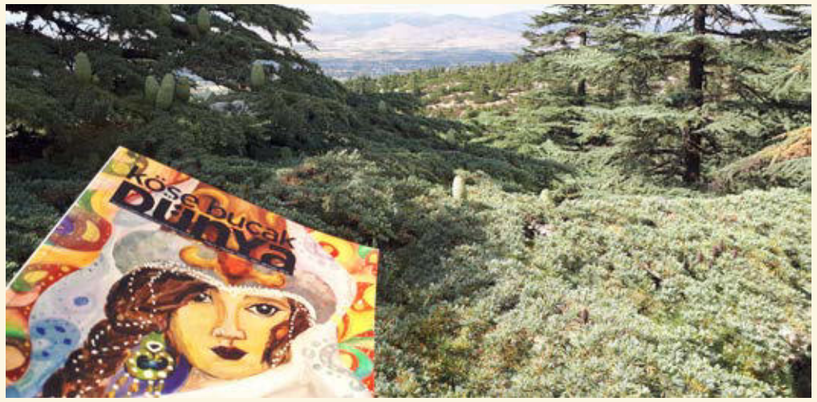

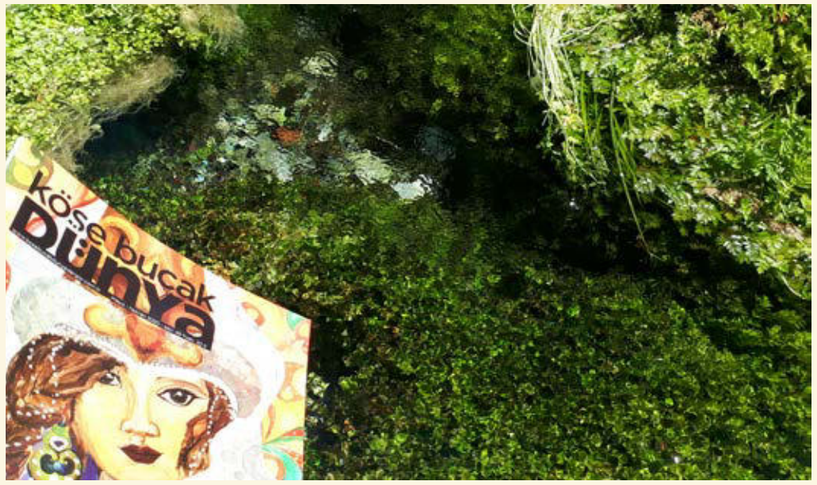

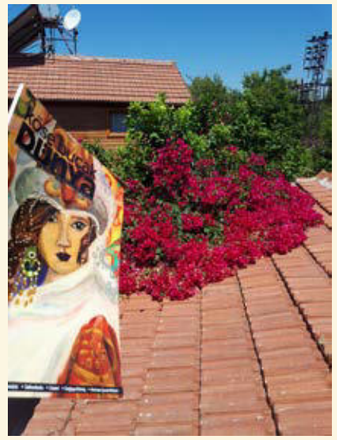

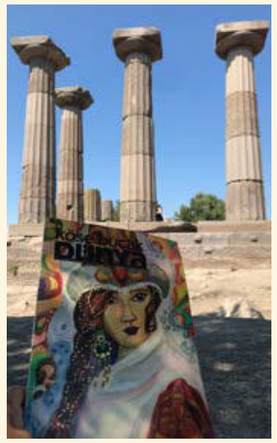

köşe bucak
Dünya

köşe bucak
Dünya
Cezeri
Doğaya Dönüş
Arman Çocuk Müzesi

köşe bucak
Dünya

köşe bucak
Dünya

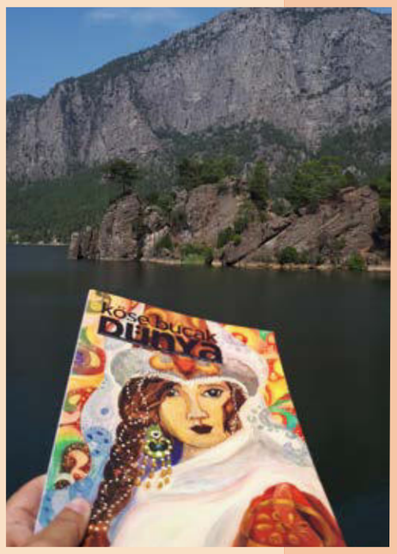
köşe bucak
Dünya

köşe bucak
Dünya

köşe bucak
Dünya

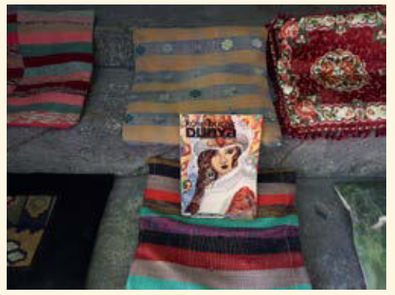
köşe bucak
Dünya

köşe bucak
Dünya

İziSüt

İzlenen Lezzet...

G - F TSE-ISO-EN 22000

K - Q TSE-ISO-EN 9000

www.izisut.com.tr